

ΕΤΗΣΙΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΧΡΗΣΗΣ 2024

MITSUMI SUMITOMO INSURANCE COMPANY
EUROPE LTD

ΑΡ.Μ.Α.Ε. 12947/05/Β/86/127

Α.Φ.Μ. 098029973

 Λ.Αμαλίας 26 Α, 10557, Αθήνα

 210 32 27 932

**Ετήσιες Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις
Χρήσεως 2024**

**MITSUI SUMITOMO INSURANCE CO.,
(EUROPE) LTD**

**Σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς
που έχουν εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση**

Οι Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις που παρατίθενται, εγκρίθηκαν από το Διοικητικό Συμβούλιο της «ΦΙΝΤΕΝΣΙΑ Α.Ε.» την 19 Αυγούστου 2025 και θα δημοσιοποιηθούν με την ανάρτηση τους στο διαδίκτυο στη διεύθυνση www.fidentia.gr.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΤΗΣΙΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2024 ΚΑΙ ΤΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΠΟΥ ΕΛΗΞΕ ΤΗΝ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΥΤΗ

Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης	4
Κατάσταση Συνολικών Εισοδημάτων	5
Κατάσταση Ταμειακών Ροών.....	6
Κατάσταση Μεταβολών Ιδίων Κεφαλαίων	7

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

1. Γενικές Πληροφορίες για την Εταιρία.....	7
2. Λογιστικές Αρχές.....	8
3. Στοιχεία και πληροφορίες χρήσης.....	38

Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης

(Ποσά σε χιλ. ευρώ)	Σημ.	31/12/2024	31/12/2023
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ			
Λοιπές Απαιτήσεις		63	60
Ταμείο και ταμειακά ισοδύναμα		0	0
Σύνολο Ενεργητικού		63	60
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ			
Εκκρεμείς αποζημιώσεις ζημιών και ζωής		0	0
Σύνολο Μαθηματικών αποθεμάτων και τεχνικών προβλεψεων		0	0
ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ			
Υποχρεώσεις			
Υποχρεώσεις προς ασφαλιστές, πράκτορες και σνεργάτες		1	1
Λοιπές υποχρεώσεις		20	22
Λοιπές προβλέψεις		5	0
Σύνολο υποχρεώσεων και προβλέψεων		26	23
Μετοχικό Κεφάλαιο καταβεβλημένο			
Αποτέλεσμα εις Νέον			
Αποθεματικά		37	37
Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων		37	37
Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων και υποχρεώσεων		63	60

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ

ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΖΗΜΙΩΝ	01/01- 31/12/24	01/01- 31/12/23
Ασφαλιστικά έσοδα	0	0
Κόστος αντασφάλισης	0	0
Σύνολο ασφαλιστικών εσόδων καθαρών από αντασφάλιση	0	0
Ασφαλιστικές αποζημιώσεις και λοιπές ασφαλιστικές δαπάνες	0	0
Κόστος αντασφάλισης	0	0
Σύνολο ασφαλιστικών εξόδων καθαρών από αντασφάλιση	0	0
Ασφαλιστικό Αποτέλεσμα	0	0
Έσοδα επενδύσεων	0	0
Κέρδη / (Ζημιές) από πώληση χρηματοοικονομικών στοιχείων	0	0
Κέρδη / (Ζημιές) από αποτίμηση λοιπών περιουσιακών στοιχείων	0	0
Επενδυτικό Αποτέλεσμα	0	0
Χρηματοοικονομικά ασφαλιστικά έσοδα / έξοδα από ασφαλιστήρια συμβόλαια	0	0
Χρηματοοικονομικά ασφαλιστικά έσοδα / έξοδα από αντασφάλιση	0	0
Χρηματοοικονομικό Ασφαλιστικό Αποτέλεσμα	0	0
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΖΗΜΙΩΝ	0	0
ΛΟΙΠΑ ΕΣΟΔΑ / ΕΞΟΔΑ	2024	2023
Λοιπά λειτουργικά έξοδα	-2	-2
Λοιπά χρηματοοικονομικά έξοδα	0	0
Λοιπά έσοδα / έξοδα	0	2
Σύνολο λοιπών εσόδων/εξόδων	-2	0
ΚΕΡΔΗ / ΖΗΜΙΕΣ	2024	2023
Κέρδη / Ζημιές προ Φόρων	-2	0
Φόρος Εισοδήματος	0	0
Κέρδη / Ζημιές χρήσης μετά από φόρους	-2	0
ΛΟΙΠΑ ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ	2024	2023
Λοιπά συνολικά εισοδήματα μετά από φόρους	0	0
Συγκεντρωτικά συνολικά εισοδήματα περιόδου	-2	0

Κατάσταση Ταμειακών Ροών

	31/12/2024	31/12/2023
(Ποσά σε χιλ. ευρώ)		
Καθαρά Κέρδη/Ζημιές προ φόρων	-2	0
Ταμειακές ροές από λειτουργικές δραστηριότητες πριν τις μεταβολές στα λειτουργικά περουσικά στοιχεία	-2	0
Μεταβολές στα λειτουργικά περουσικά στοιχεία		
(Αύξηση) / Μείωση απαιτήσεων	0	0
Αύξηση / (Μείωση) απαιτήσεων / υποχρεώσεων	2	0
Μεταβολή προβλέψεων	0	0
Αγορές χρηματοοικονομικών στοιχείων	0	0
Πωλήσεις χρηματοοικονομικών στοιχείων	0	0
Πληρωμές τόκων	0	0
Καταβλημένος φόρος εισοδήματος	0	0
Αύξηση επενδύσεων για λογαριασμό ασφαλισμένων Ζωής που φέρουν τον επενδυτικό κίνδυνο (UNIT LINKED)	0	0
Καθαρές ταμειακές ροές από λειτουργικές δραστηριότητες	0	0
Ταμειακές ροές από επενδυτικές δραστηριότητες		
Αγορές άυλων και ενσώματων πάγιων περουσικών στοιχείων	0	0
Πωλήσεις άυλων και ενσώματων πάγιων περουσικών στοιχείων	0	0
Αγορές χρηματοοικονομικών στοιχείων	0	0
Πωλήσεις χρηματοοικονομικών στοιχείων	0	0
Εσοδα επενδύσεων	0	0
Καθαρές ταμειακές ροές από επενδυτικές δραστηριότητες	0	0
Ταμειακές ροές από χρηματοδοτικές δραστηριότητες		
Μεταβολή δανείων	0	0
Καθαρές ταμειακές ροές από χρηματοδοτικές δραστηριότητες	0	0
Καθαρή αύξηση (μείωση) ταμειακών διαθεσίμων και ισοδυνάμων	0	0
Ταμείο και ταμειακά ισοδύναμα στην αρχή της χρήσης	0	0
Ταμείο και ταμειακά ισοδύναμα στο τέλος της χρήσης	0	0

Κατάσταση Μεταβολών Ιδίων Κεφαλαίων

(Ποσά σε χιλ. ευρώ)	Μετοχικό κεφάλαιο	Αποθεματικά	Σωρευμένα Κέρδη/Ζημιές	Σύνολο ιδίων Κεφαλαίων
Υπόλοιπα 01/01/2023	0	37	0	37
Υπόλοιπα 31/12/2023	0	37	0	37
Υπόλοιπα 31/12/2024	0	37	0	37

Οι σημειώσεις που ακολουθούν αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των ανωτέρω τελικών οικονομικών καταστάσεων της 31/12/2024.

1. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

1.1 Γενικές πληροφορίες για την Εταιρεία

Η «MITSUI SUMITOMO INSURANCE COMPANY EUROPE LTD», (ΑΡ.Μ.Α.Ε. 12947/05/Β/86/127), (ΑΡ. Γ.Ε.ΜΗ. 123251199001) ιδρύθηκε με τη νομική μορφή υποκαταστήματος αλλοδαπής ασφαλιστικής εταιρείας και έχει σκοπό την παροχή όλων των ειδών των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών καλύψεων. Έχει την έδρα της στο Λονδίνο και αντιπροσωπεύεται νόμιμα στην Ελλάδα από την εταιρεία ΦΙΝΤΕΝΣΙΑ Α.Ε. η οποία εδρεύει στην διεύθυνση Λεωφόρο Αμαλίας 26α, Τ.Κ. 10557, Αθήνα.

1.2 Κανονιστικό πλαίσιο

Η «MITSUI SUMITOMO INSURANCE COMPANY EUROPE LTD» διέπεται από τις διατάξεις του νόμου των ανωνύμων εταιρειών Ν.4548/2018 και από τις ειδικότερες διατάξεις του Ν.4364/2016 «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II), στα άρθρα 2 και 8 της Οδηγίας 2014/51/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Απριλίου 2014 σχετικά με την τροποποίηση των Οδηγιών 2003/71/ΕΚ και 2009/138/ΕΚ, και των Κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009, (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010, όσον αφορά τις εξουσίες της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (εφεξής ΕΑΑΕΣ) και της Ευρωπαϊκής Αρχής Κινητών Αξιών και Αγορών, καθώς και στο άρθρο 4 της Οδηγίας 2011/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία των χρηματοπιστωτικών οντοτήτων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων και συναφείς διατάξεις της νομοθεσίας περί της ιδιωτικής ασφάλισης» όπως ισχύουν σήμερα.

Εποπτεύουσα αρχή είναι η Διεύθυνση Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης της Τραπεζικής της Ελλάδος.

2. ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

2.1 Αρχές παρουσίασης των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων

Οι Χρηματοοικονομικές καταστάσεις της χρήσης που έληξε την 31 Δεκεμβρίου 2024 (οι «χρηματοοικονομικές καταστάσεις»), έχουν συνταχθεί σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (εφεξής «Δ.Π.Χ.Α.») όπως αυτά έχουν υιοθετηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα υιοθετημένα από την Ε.Ε. Δ.Π.Χ.Α. μπορεί να διαφέρουν από αυτά που έχουν εκδοθεί από το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB), αν νέα ή τροποποιημένα Δ.Π.Χ.Α. δεν υιοθετηθούν από την Ε.Ε. Κατά την 31 Δεκεμβρίου 2024 δεν υπήρχαν πρότυπα που δεν είχαν υιοθετηθεί και να είναι σε ισχύ για τη χρήση που έληξε την 31 Δεκεμβρίου 2024, τα οποία να επηρέαζαν τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις.

Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις έχουν συνταχθεί σύμφωνα με την αρχή του δεδουλευμένου με εξαίρεση τις πληροφορίες των ταμειακών ροών και με την αρχή του ιστορικού κόστους με εξαίρεση το χαρτοφυλάκιο ακινήτων και επενδύσεων διαθέσιμων προς πώληση, τα οποία αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους.

Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις έχουν επίσης συνταχθεί με βάση την αρχή της συνέχισης της επιχειρηματικής δραστηριότητας (going concern).

Τα ποσά στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις απεικονίζονται σε χιλιάδες Ευρώ (εκτός εάν αναφέρεται διαφορετικά). Όταν κρίνεται απαραίτητο, τα συγκριτικά στοιχεία αναπροσαρμόζονται για να συμβαδίζουν με αλλαγές στην παρουσίαση κατά τις τρέχουσες χρήσεις.

Η σύνταξη των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων σύμφωνα με τα Δ.Π.Χ.Α., προϋποθέτει τη διενέργεια εκτιμήσεων και παραδοχών, οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν τόσο τα λογιστικά υπόλοιπα των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων, όσο και τις απαιτούμενες γνωστοποιήσεις για ενδεχόμενες απαιτήσεις και υποχρεώσεις κατά την ημερομηνία σύνταξης των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων, όπως επίσης και το ύψος των εσόδων και εξόδων που αναγνωρίστηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς. Η χρήση των διαθέσιμων πληροφοριών και η άσκηση εκτιμήσεων και παραδοχών στην εφαρμογή των λογιστικών αρχών, αποτελούν αναπόσπαστα στοιχεία για τη διενέργεια εκτιμήσεων. Οι περιοχές στις οποίες απαιτείται περισσότερο η διενέργεια εκτιμήσεων και κρίση της Διοίκησης αναφέρονται στην παράγραφο 5. Σημαντικές λογιστικές εκτιμήσεις και κρίση της Διοίκησης.

Στη χρήση 2024 έχουν χρησιμοποιηθεί οι προβλεπόμενες λογιστικές αρχές και μέθοδοι υπολογισμού όπως και στη χρήση 2023 πέραν των παρακάτω που αναφέρονται στην παράγραφο 2.2.

2.2 Νέα πρότυπα και διερμηνείες

Οι λογιστικές πολιτικές που ακολούθησε η Εταιρεία, για τη σύνταξη των ετησίων χρηματοοικονομικών καταστάσεων της 31.12.2024, είναι συνεπείς με αυτές που περιγράφονται στις δημοσιευμένες χρηματοοικονομικές καταστάσεις της χρήσεως που έληξε την 31.12.2023 αφού ληφθούν υπόψη τα κατωτέρω νέα πρότυπα και τροποποιήσεις προτύπων, που εκδόθηκαν από το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB), υιοθετήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση και η εφαρμογή τους είναι υποχρεωτική για την χρήση που έληξε την 31η Δεκεμβρίου 2024.

2.2.1 Νέα πρότυπα και τροποποιήσεις

Πρότυπα και Διερμηνείες υποχρεωτικά για την τρέχουσα οικονομική χρήση 2024

Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 1 Παρουσίαση Οικονομικών Καταστάσεων (Τροποποίηση) – «Ταξινόμηση υποχρεώσεων σε βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες»

Την 23.1.2020 το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εξέδωσε τροποποίηση στο Δ.Λ.Π. 1 αναφορικά με την ταξινόμηση των υποχρεώσεων σε βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες. Ειδικότερα η τροποποίηση:

- Αποσαφίνισε ότι για την ταξινόμηση μιας υποχρέωσης σε βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι συνθήκες που ισχύουν κατά την ημερομηνία του ισολογισμού.
- Αποσαφίνισε ότι οι προσδοκίες της Διοίκησης για τα γεγονότα που αναμένεται να συμβούν μετά την ημερομηνία του ισολογισμού δεν θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη.
- Διευκρίνισε τις περιπτώσεις που συνιστούν τακτοποίηση της υποχρέωσης.

Η υιοθέτηση της ανωτέρω τροποποίησης δεν έχει επίπτωση στις Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις της Εταιρείας.

Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 1 Παρουσίαση Οικονομικών Καταστάσεων (Τροποποίηση) – «Μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις με όρους συμμόρφωσης»

Την 31.10.2022, το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB) εξέδωσε τροποποίηση στο Δ.Λ.Π. 1 με την οποία παρείχε διευκρινίσεις αναφορικά με την ταξινόμηση σε βραχυχρόνια ή μακροχρόνια μιας υποχρέωσης την οποία μια εταιρεία έχει το δικαίωμα να αναβάλλει για τουλάχιστον 12 μήνες και η οποία ωστόσο υπόκειται σε συμμόρφωση με συγκεκριμένους όρους. Ειδικότερα, διευκρινίστηκε ότι μόνο οι όροι με τους οποίους μια οικονομική οντότητα υποχρεούται να συμμορφωθεί κατά ή πριν από την ημερομηνία ισολογισμού επηρεάζουν την ταξινόμηση μιας υποχρέωσης ως βραχυπρόθεσμης ή μακροπρόθεσμης.

Η υιοθέτηση της ανωτέρω τροποποίησης δεν έχει επίπτωση στις Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις της Εταιρείας.

Διεθνής Χρηματοοικονομική Πληροφόρηση 16 Μισθώσεις (Τροποποίηση) – «Υποχρέωση από τη μίσθωση σε μία συναλλαγή πώλησης και επανεκμίσθωσης»

Την 22 Σεπτεμβρίου 2022, το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων τροποποίησε το Δ.Π.Χ.Π 16 με σκοπό να διευκρινίσει πως, σε μία συναλλαγή πώλησης και επανεκμίσθωσης, ο πωλητής-μισθωτής καθορίζει τις «πληρωμές μισθωμάτων» ή «τις αναθεωρημένες πληρωμές μισθωμάτων» κατά τρόπο που δεν θα αναγνωρίσει κανένα ποσό του κέρδους ή της ζημίας που σχετίζεται με το δικαίωμα χρήσης που διατηρεί ο πωλητής-μισθωτής. Επίσης, σε περίπτωση μερικής ή ολικής διακοπής της μίσθωσης, ο πωλητής-μισθωτής δεν απαγορεύεται να αναγνωρίσει στα αποτελέσματα το κέρδος ή τη ζημία που προκύπτει από τη διακοπή αυτή.

Η υιοθέτηση της ανωτέρω τροποποίησης δεν έχει επίπτωση στις Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις της Εταιρείας.

Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 7 Κατάσταση ταμειακών ροών και Διεθνές Πρότυπο Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 7 Χρηματοοικονομικά μέσα - Γνωστοποιήσεις (Τροποποιήσεις) – «Συμφωνίες παροχής πίστωσης για την αποπληρωμή προμηθευτών»

Την 25.5.2023, το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων τροποποίησε τα πρότυπα Δ.Λ.Π. 7 και Δ.Π.Χ.Π. 7 αποσκοπώντας στην παροχή γνωστοποιήσεων αναφορικά με τις συμφωνίες παροχής πιστώσεων για την αποπληρωμή προμηθευτών. Πρόκειται για συμφωνίες που οι εταιρείες συνάπτουν με τρίτους πιστωτές, οι οποίοι αναλαμβάνουν να αποπληρώσουν τις οφειλές των εταιρειών στους προμηθευτές τους. Στη συνέχεια η εταιρεία θα πρέπει να αποπληρώσει τους τρίτους πιστωτές με βάση τους όρους της μεταξύ τους συμφωνίας. Επίσης, το Δ.Π.Χ.Π. 7 τροποποιήθηκε ώστε στις γνωστοποιήσεις για τον κίνδυνο ρευστότητας να συμπεριλάβει και την πρόσβαση σε τέτοιου είδους συμφωνίες με τους τρίτους πιστωτές.

Η υιοθέτηση των ανωτέρω τροποποιήσεων δεν είχε επίπτωση στις οικονομικές καταστάσεις της Εταιρείας.

Πρότυπα και Διερμηνείες υποχρεωτικά για μεταγενέστερες περιόδους που δεν έχουν εφαρμοστεί νωρίτερα από την Εταιρεία και έχουν υιοθετηθεί από την Ε.Ε.:

ΔΛΠ 21 Οι επιδράσεις μεταβολών των τιμών συναλλάγματος (Τροποποίηση) - «Έλλειψη ανταλλαξιμότητας νομίσματος»

Στις 15 Αυγούστου 2023 το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εξέδωσε τροποποιήσεις με τις οποίες:

- προσδιόρισε πότε ένα νόμισμα είναι ανταλλάξιμο σε άλλο νόμισμα και πότε δεν είναι. Ένα νόμισμα είναι ανταλλάξιμο όταν μια οικονομική οντότητα μπορεί να ανταλλάξει αυτό το νόμισμα με το άλλο νόμισμα μέσω αγορών ή μηχανισμών ανταλλαγής που δημιουργούν εκτελεστά δικαιώματα και υποχρεώσεις χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση κατά την ημερομηνία επιμέτρησης και για συγκεκριμένο σκοπό·

- προσδιόρισε τον τρόπο με τον οποίο μια οικονομική οντότητα καθορίζει τη συναλλαγματική ισοτιμία που θα ισχύει όταν ένα νόμισμα δεν είναι ανταλλάξιμο. Πιο συγκεκριμένα, όταν ένα νόμισμα δεν είναι ανταλλάξιμο κατά την ημερομηνία επιμέτρησης, μια οικονομική οντότητα εκτιμά την άμεση συναλλαγματική ισοτιμία ως την ισοτιμία που θα ίσχυε σε μια εύρυθμη συναλλαγή μεταξύ συμμετεχόντων στην αγορά κατά την ημερομηνία επιμέτρησης η οποία θα αντικατοπτρίζει πιστά τις οικονομικές συνθήκες που επικρατούν·

- προβλέπει την γνωστοποίηση πρόσθετων πληροφοριών όταν ένα νόμισμα δεν είναι ανταλλάξιμο. Πιο συγκεκριμένα, όταν ένα νόμισμα δεν είναι ανταλλάξιμο, η οικονομική οντότητα γνωστοποιεί πληροφορίες που θα επέτρεπαν στους χρήστες των χρηματοοικονομικών καταστάσεων της να αξιολογήσουν πώς η έλλειψη ανταλλαξιμότητας ενός νομίσματος επηρεάζει ή αναμένεται να επηρεάσει την χρηματοοικονομική της απόδοση, την χρηματοοικονομική θέση και τις ταμειακές ροές.

Η τροποποίηση ισχύει για λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1 Ιανουαρίου 2025.

Η Εταιρεία εξετάζει την επίπτωση από την υιοθέτηση της ανωτέρω τροποποίησης στις Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις.

Διεθνές Πρότυπο Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 7 Χρηματοοικονομικά Μέσα - Γνωστοποιήσεις και του Διεθνές Πρότυπο Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 9 Χρηματοοικονομικά Μέσα (Τροποποιήσεις) – «Τροποποιήσεις στην ταξινόμηση και αποτίμηση των χρηματοοικονομικών μέσων»

Την 30.5.2024 το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εξέδωσε τροποποιήσεις στα Δ.Π.Χ.Π. 7 και Δ.Π.Χ.Π. 9 με σκοπό να αντιμετωπίσει ζητήματα που ανέκυψαν από την επισκόπηση της εφαρμογής των διατάξεων του Δ.Π.Χ.Π. 9 όσον αφορά στην ταξινόμηση και αποτίμηση των χρηματοοικονομικών μέσων. Ειδικότερα, οι τροποποιήσεις αποσαφηνίζουν θέματα που σχετίζονται με τη διακοπή αναγνώρισης μίας χρηματοοικονομικής υποχρέωσης που διακανονίζεται μέσω ηλεκτρονικής μεταφοράς και την αξιολόγηση του κατά πόσο οι ταμειακές ροές ενός χρηματοοικονομικού στοιχείου του ενεργητικού αποτελούν ροές κεφαλαίου και τόκου ενώ προβλέπουν γνωστοποιήσεις για τις μετοχές που αποτιμώνται στην εύλογη αξία μέσω των λοιπών αποτελεσμάτων που καταχωρούνται απευθείας στην καθαρή θέση και των συμβατικών όρων που ενδέχεται να μεταβάλλουν τον χρόνο και το ποσό των ταμειακών ροών στην περίπτωση επέλευσης ενός ενδεχόμενου γεγονότος.

Η τροποποίηση εφαρμόζεται στις λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1.1.2026.

Οι ανωτέρω τροποποιήσεις δεν έχουν εφαρμογή στις οικονομικές καταστάσεις της Εταιρείας.

Διεθνές Πρότυπο Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 10 Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις και Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 28 Επενδύσεις σε συγγενείς και κοινοπραξίες (Τροποποιήσεις) – «Συναλλαγή πώλησης ή εισφοράς μεταξύ του επενδυτή και της συγγενούς εταιρίας ή κοινοπραξίας»

Την 11.9.2014, το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εξέδωσε τροποποιήσεις στα Δ.Π.Χ.Π. 10 και Δ.Λ.Π. 28 με σκοπό να ευθυγραμμίσει το λογιστικό χειρισμό μίας συναλλαγής πώλησης ή εισφοράς στοιχείων του ενεργητικού της μητρικής εταιρίας σε συγγενή ή κοινοπραξία της και το αντίστροφο.

Η ημερομηνία υποχρεωτικής εφαρμογής δεν έχει ακόμα καθοριστεί.

Οι ανωτέρω τροποποιήσεις δεν έχουν εφαρμογή στις οικονομικές καταστάσεις της Εταιρείας.

Διεθνές Πρότυπο Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης 18: «Παρουσίαση και Γνωστοποιήσεις στις Οικονομικές Καταστάσεις» που θα αντικαταστήσει το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 1: «Παρουσίαση των Οικονομικών Καταστάσεων».

Την 9.4.2024 το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εξέδωσε το Δ.Π.Χ.Π 18. Το Δ.Π.Χ.Π 18

αντικαθιστά το Δ.Λ.Π. 1 και ορίζει τις απαιτήσεις παρουσίασης και γνωστοποίησης για τις οικονομικές καταστάσεις.

Για την επίτευξη του στόχου αυτού, το Δ.Π.Χ.Π 18 εισάγει:

- δύο νέα υποσύνολα στην κατάσταση κερδών ή ζημιών: λειτουργικά κέρδη και κέρδη προ χρηματοδότησης και φόρων εισοδήματος,

- γνωστοποιήσεις σχετικά με τους δείκτες απόδοσης που καθορίζονται από τη διοίκηση και
- αυξημένες απαιτήσεις για την ομαδοποίηση της πληροφορίας (συγκέντρωση και διαχωρισμό) στις οικονομικές καταστάσεις.

Το Δ.Π.Χ.Π. 18 απαιτεί από μια εταιρία να παρουσιάζει έσοδα και έξοδα σε διακριτές λειτουργικές, επενδυτικές και χρηματοδοτικές κατηγορίες. Η λειτουργική κατηγορία αποτελείται από όλα τα έσοδα και τα έξοδα που δεν ταξινομούνται στις κατηγορίες επενδύσεων, χρηματοδότησης, φόρους εισοδήματος ή διακοπείσες δραστηριότητες.

Το πρότυπο εφαρμόζεται στις λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1.1.2027.

Η Εταιρεία εξετάζει την επίπτωση από την υιοθέτηση του ανωτέρω προτύπου στις Χρηματοοικονομικές της Καταστάσεις.

Βελτιώσεις Διεθνών Λογιστικών Προτύπων – Τόμος 11.

Στο πλαίσιο του προγράμματος των ετήσιων βελτιώσεων των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, το Συμβούλιο εξέδωσε, την 18.7.2024, μη επείγουσες αλλά απαραίτητες τροποποιήσεις στα Δ.Π.Χ.Π. 1, Δ.Π.Χ.Π. 7, Δ.Π.Χ.Π. 9, Δ.Π.Χ.Π. 10 και Δ.Λ.Π. 7, με έναρξη στις λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1.1.2026.

Η Εταιρεία εξετάζει την επίπτωση των ανωτέρω τροποποιήσεων στις οικονομικές της καταστάσεις.

Σύνοψη ουσιωδών λογιστικών πολιτικών

3.1 Ασφαλιστήρια συμβόλαια

Λογιστική πολιτική από την 1η Ιανουαρίου 2023 σύμφωνα με το ΔΠΧΑ 17

Γενικά, ο ασφαλιστικός κίνδυνος θεωρείται σημαντικός όταν η πιθανότητα να πληρωθούν παροχές από την επέλευση του ασφαλισμένου γεγονότος, είναι τουλάχιστον το 10% των πληρωτέων παροχών, αν δεν συνέβαινε το γεγονός.

(α). Ασφαλιστήρια συμβόλαια Ζημιών

Τα ασφαλιστήρια συμβόλαια ταξινομούνται ανάλογα με τη φύση του ασφαλισμένου κινδύνου.

Αστικής Ευθύνης Αυτοκινήτου

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται τα συμβόλαια που εκδίδει η Εταιρεία για την κάλυψη του κινδύνου της αστικής ευθύνης αυτοκινήτων.

Λοιπών Κλάδων

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται τα συμβόλαια που καλύπτουν τον κίνδυνο πυρός, σεισμού, σωμάτων χερσαίων οχημάτων, κλοπής, μεταφορών, γενικής αστικής ευθύνης, βοήθειας, σκαφών, πληρωμάτων και λοιπά.

Τα ασφαλιστήρια συμβόλαια ζημιών αναγνωρίζονται ως έσοδα (δεδουλευμένα ασφάλιστρα) αναλογικά με την περίοδο διάρκειας του ασφαλιστηρίου συμβολαίου. Στην ημερομηνία των χρηματοοικονομικών καταστάσεων το ποσό των ασφαλιστρών που αναλογεί στο επόμενο ή στα επόμενα έτη για την περίοδο από το κλείσιμο των χρηματοοικονομικών καταστάσεων μέχρι την λήξη της περιόδου για την οποία έχουν καταχωρηθεί τα ασφάλιστρα, περιλαμβάνεται στο απόθεμα μη δεδουλευμένων ασφαλιστρών. Τα ασφάλιστρα απεικονίζονται χωρίς την μείωση των αναλογουσών προμηθειών.

(β). Μεταφερόμενα Έξοδα Πρόσκτησης

Οι προμήθειες και τα άλλα έξοδα πρόσκτησης τόσο των νέων συμβολαίων όσο και των ανανεώσεων που αναλογούν στην επόμενη χρήση απεικονίζονται στο λογαριασμό του Ενεργητικού «Προμήθειες και άλλα έξοδα παραγωγής επομένων χρήσεων» και κατανέμονται στις χρήσεις ανάλογα με την διάρκεια των ασφαλιστηρίων συμβολαίων. Το συγκεκριμένο κονδύλι υπολογίζεται για το φορολογικό ισολογισμό και αναταξινόμείται στα ασφαλιστικά-τεχνικά αποθέματα του ΔΠΧΑ 17.

(γ). Ασφαλιστικές υποχρεώσεις

Ασφαλιστικές υποχρεώσεις είναι οι καθαρές συμβατικές υποχρεώσεις της ασφαλιστικής Εταιρείας οι οποίες πηγάζουν από τα ασφαλιστήρια συμβόλαια. Οι ασφαλιστικές υποχρεώσεις (υποχρεώσεις για μη δεδουλευμένα ασφάλιστρα, προβλέψεις για εκκρεμείς αποζημιώσεις, πληρωτέες παροχές και αποθέματα κινδύνων εν ισχύ), υπολογίζονται σύμφωνα με την ισχύουσα Ελληνική Νομοθεσία.

Οι ασφαλιστικές υποχρεώσεις αναλύονται στις ακόλουθες κυριότερες κατηγορίες:

Υποχρεώσεις για μη δουλεωμένα ασφάλιστρα:

Περιλαμβάνουν την αναλογία των μικτών ασφαλιστρών που αφορούν τις επόμενες χρήσεις συμβολαίων που είναι σε ισχύ κατά την ημερομηνία κλεισίματος των χρηματοοικονομικών καταστάσεων. Το συγκεκριμένο κονδύλι υπολογίζεται για το φορολογικό ισολογισμό και αναταξινόμείται στα ασφαλιστικά-τεχνικά αποθέματα του ΔΠΧΑ 17.

Απόθεμα Κινδύνων σε Ισχύ:

Αφορά την πρόσθετη πρόβλεψη η οποία σχηματίζεται κατά την ημερομηνία κλεισίματος των χρηματοοικονομικών καταστάσεων όταν το απόθεμα των μη δουλεωμένων ασφαλιστρών και δικαιωμάτων εκτιμάται ότι δεν επαρκεί για την κάλυψη των προβλεπόμενων ζημιών και εξόδων των ασφαλιστηρίων σε ισχύ την ημερομηνία αυτή. Το συγκεκριμένο κονδύλι υπολογίζεται για το φορολογικό ισολογισμό και δεν υπολογίζεται στα ασφαλιστικά-τεχνικά αποθέματα του ΔΠΧΑ 17.

Προβλέψεις για εκκρεμείς αποζημιώσεις:

Είναι εκείνες που σχηματίζονται στην ημερομηνία σύνταξης των χρηματοοικονομικών καταστάσεων, για την πλήρη κάλυψη των υποχρεώσεων από ασφαλιστικούς κινδύνους, που έχουν επέλθει μέχρι την ημερομηνία κλεισίματος της Κατάστασης Χρηματοοικονομικής Θέσης, ανεξαρτήτως του εάν έχουν ή όχι δηλωθεί, για τους οποίους δεν έχουν καταβληθεί τα σχετικά ποσά των ασφαλιστικών αποζημιώσεων και των συναφών εξόδων ή δεν έχει προσδιοριστεί το ακριβές ύψος τους ή αμφισβητείται η έκταση της ευθύνης της ασφαλιστικής επιχειρήσεως. Το ύψος της εκτιμώμενης πρόβλεψης προσδιορίζεται με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες την ημερομηνία

σύνταξης των χρηματοοικονομικών καταστάσεων όπως πραγματογνωμοσύνες, ιατρικές εκθέσεις, δικαστικές αποφάσεις. Το συγκεκριμένο κονδύλι προσαυξάνεται από τα ασφαλιστικά-τεχνικά αποθέματα του ΔΠΧΑ 17.

Πληρωτέες παροχές:

Είναι οι ασφαλιστικές παροχές που οφείλονται στους ασφαλισμένους και για διάφορους λόγους δεν έχουν εξοφληθεί μέχρι την ημερομηνία κλεισίματος των χρηματοοικονομικών καταστάσεων. Η Εταιρεία πραγματοποιεί σε κάθε ημερομηνία σύνταξης των χρηματοοικονομικών καταστάσεων έλεγχο επάρκειας των ασφαλιστικών της προβλέψεων χρησιμοποιώντας τρέχουσες εκτιμήσεις των μελλοντικών ταμειακών ροών των ασφαλιστηρίων συμβολαίων της καθώς και τα κόστη διεκπεραίωσης των ζημιών της.

Στην περίπτωση που ο έλεγχος επάρκειας των ασφαλιστικών προβλέψεων εμφανίσει ότι οι ασφαλιστικές προβλέψεις δεν είναι ικανοποιητικές σύμφωνα με τις εκτιμώμενες μελλοντικές ταμειακές ροές, η διαφορά μεταφέρεται στους λογαριασμούς των αποτελεσμάτων της χρήσεως. Όταν η υποχρέωση η οποία πηγάζει από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο έχει εκπληρωθεί, ή έχει λήξει, η Εταιρεία δεν εμφανίζει ασφαλιστικές προβλέψεις.

Ασφαλιστικές και Αντασφαλιστικές Δραστηριότητες – Κόστος αντασφάλισης

Τον Μάιο του 2017, το IASB προέβη στην έκδοση ενός νέου Προτύπου, του ΔΠΧΑ 17, το οποίο αντικαθιστά το ΔΠΧΑ 4. Σκοπός του έργου του IASB ήταν η ανάπτυξη ενός ενιαίου Προτύπου βασισμένου στις αρχές (principle-based standard) για τον λογιστικό χειρισμό όλων των τύπων ασφαλιστικών συμβάσεων, συμπεριλαμβανομένων και των συμβάσεων αντασφάλισης που κατέχει ένας ασφαλιστικός φορέας. Το νέο Πρότυπο έρχεται και εισάγει τρεις νέες μεθόδους επιμέτρησης των ασφαλιστηρίων συμβολαίων ανάλογα με τα χαρακτηριστικά που τα διέπουν:

- Γενικό μοντέλο επιμέτρησης (General Measurement Model - GMM)
- Προσέγγιση κατανομής ασφαλίσεων (Premium Allocation Approach – PAA) και
- Προσέγγιση της μεταβλητής αμοιβής (Variable Fee Approach – VFA)

Επιπλέον, η εφαρμογή του ΔΠΧΑ 17 επηρεάζει και την παρουσίαση των κονδυλίων που σχετίζονται με ασφαλιστήρια συμβόλαια στις Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις, όπως αυτά απεικονίζονταν έως και την 31/12/2022.

Επίπεδο Συγκέντρωσης

Το ΔΠΧΑ 17 ορίζει ότι τα ασφαλιστήρια συμβόλαια θα πρέπει να κατηγοριοποιηθούν σε 3 ομάδες ανάλογα κατά πόσο είναι επαχθής κατά την αρχική αναγνώριση, με σκοπό την αναγνώριση και τη μεταγενέστερη επιμέτρηση των συμβολαίων. Η κατηγοριοποίηση είναι η εξής:

- Ομάδα 1: αφορά τα συμβόλαια τα οποία είναι επαχθή κατά την αρχική τους αναγνώριση.
- Ομάδα 2: αφορά τα συμβόλαια τα οποία κατά την αρχική τους αναγνώριση δεν έχουν σημαντική πιθανότητα να γίνουν επαχθή.
- Ομάδα 3: όλα τα υπόλοιπα συμβόλαια που δεν ανήκουν στην ομάδα 1 και 2.

Ένα ασφαλιστήριο συμβόλαιο κατατάσσεται ως επαχθές κατά την αρχική αναγνώριση, εάν η προσαρμοσμένη ως προς τον κίνδυνο παρούσα αξία όλων των αναμενόμενων ταμειακών ροών για την εκπλήρωση της σύμβασης έχει ως αποτέλεσμα καθαρή ταμειακή εκροή. Λόγω αλλαγών στις εκτιμήσεις που σχετίζονται με μελλοντικές υπηρεσίες, μια ομάδα ασφαλιστηρίων συμβολαίων μπορεί να γίνει επαχθής κατά τη μεταγενέστερη επιμέτρηση.

Αυτό ωστόσο δεν επηρεάζει την ταξινόμηση σε διαφορετικές ομάδες κατά την αρχική αναγνώριση. Δεν επαναξιολογείται δηλαδή η σύνθεση των ομάδων. Μερικές φορές είναι απαραίτητο να ασκείται κρίση κατά τη σύσταση χαρτοφυλακίων και τον σχηματισμό ομάδων ασφαλιστικών συμβολαίων με βάση την κερδοφορία τους.

Αρχική αναγνώριση

Μια ομάδα ασφαλιστηρίων συμβολαίων αρχικά αναγνωρίζεται στη νωρίτερη ημερομηνία ενός εκ των ακόλουθων:

- την ημερομηνία έναρξης της περιόδου κάλυψης της ομάδας συμβάσεων,
- την ημερομηνία κατά την οποία καθίσταται απαιτητή η πρώτη πληρωμή από έναν αντισυμβαλλόμενο στην Εταιρεία,
- για μια ομάδα επαχθών συμβολαίων, τη χρονική στιγμή που η ομάδα γίνεται επαχθής.

Επιμέτρηση

Βάσει ΔΠΧΑ 17, η βασική μέθοδος επιμέτρησης των ασφαλιστηρίων συμβολαίων στηρίζεται στο γενικό μοντέλο προσέγγισης (General Measurement Model - GMM), το οποίο έχει εφαρμογή σε όλα τα ασφαλιστικά και αντασφαλιστικά συμβόλαια, εκτός αν πρόκειται για συμβόλαια με χαρακτηριστικό προαιρετικής συμμετοχής όπου τότε πρέπει να εφαρμόζεται η μέθοδος της προσέγγισης μεταβλητής αμοιβής (Variable Fee Approach VFA). Για συμβόλαια τα οποία είτε έχουν ετήσια διάρκεια ή η επιμέτρησή τους δεν αποκλίνει σημαντικά από τη GMM, δύναται να εφαρμόζεται η μέθοδος της προσέγγισης κατανομής ασφαλίσεων (Premium Allocation Approach – PAA).

Η μέθοδος PAA σύμφωνα με τις παραγράφους 53 - 59 του προτύπου των ΔΠΧΑ 17 δύναται να χρησιμοποιηθεί για συμβόλαια ή χαρτοφυλάκια συμβολαίων τα οποία έχουν διάρκεια το πολύ ένα έτος ή για οποιαδήποτε ασφαλιστήρια συμβόλαια στα οποία εφαρμόζεται το πρότυπο ΔΠΧΑ 17, υπό την προϋπόθεση όμως ότι η χρήση της PAA δεν μεταβάλλει σημαντικά τα αποτελέσματα υπολογισμού των ασφαλιστικών υποχρεώσεων σε σχέση με τη μέθοδο του γενικού μοντέλου επιμέτρησης (GMM).

Προσέγγιση κατανομής ασφαλίσεων (PAA)

Η κύρια διαφοροποίηση της μεθόδου PAA σε σχέση με τη μέθοδο GMM αφορά την Υποχρέωση για την Υπολοιπόμενη Κάλυψη (Liability for Remaining Coverage – LRC). Πιο συγκεκριμένα, κατά τη μέθοδο PAA δεν απαιτείται ο υπολογισμός του συμβατικού περιθωρίου υπηρεσίας (Contractual Service Margin – CSM), της προσαρμογής κινδύνου (Risk Adjustment – RA) και κατ' επέκταση της προεξόφλησης αυτών. Αντιθέτως, ακολουθεί παρόμοια μεθοδολογία όπως και στο ΔΠΧΑ 4, του υπολογισμού του Αποθέματος Μη Δεδουλευμένων Ασφαλίσεων (AMΔΑ / Unearned Premium Reserve – UPR), υπό την προϋπόθεση όμως ότι τα προϊόντα ή οι ομάδες αυτών δεν είναι ζημιόγωνα.

Μεταγενέστερα της αρχικής αναγνώρισης, το LRC αυξάνεται από τις εισπράξεις των νέων ή ανανεωμένων ασφαλίσεων και μειώνεται από τα άμεσα καταβληθέντα έξοδα σύνταξης ή ανανέωσης ασφαλιστηρίων συμβολαίων και από τα ασφαλιστικά έσοδα που αναγνωρίστηκαν στην κατάσταση αποτελεσμάτων και αφορούν το δεδουλευμένο μέρος της παρεχόμενης υπηρεσίας ασφάλισης. Το εν λόγω έσοδο αναγνωρίζεται βάσει της αρχής του δεδουλευμένου.

Σχετικά με τον υπολογισμό των υποχρεώσεων των προκληθείσων ζημιών, η μέθοδος ΡΑΑ ακολουθεί την ίδια μεθοδολογία με τη μέθοδο GMM, υπολογίζοντας τα αποθέματα εκκρεμών ζημιών σε επίπεδο βέλτιστης εκτίμησης, την προσαρμογή κινδύνου για μη χρηματοοικονομικούς κινδύνους (RA), προεξοφλώντας τις μελλοντικές ταμειακές ροές με τα κατάλληλα προεξοφλητικά επιτόκια.

Το πρότυπο των ΔΠΧΑ17 σύμφωνα με τις παραγράφους 34 και 35, προϋποθέτει την προεξόφληση των τεχνικών προβλέψεων (time value of money). Για την προεξόφληση των τεχνικών προβλέψεων έχει ληφθεί υπόψη η μέθοδος bottom – up του προεξοφλητικού επιτοκίου, η οποία βασίστηκε στα δεδομένα της αγοράς με βάση την καμπύλη επιτοκίων άνευ κινδύνου (risk free rate) σε συνδυασμό με την προσαρμογή της ενδεχόμενης έλλειψης ρευστότητας των ασφαλιστικών υποχρεώσεων (illiquidity premium), ως αντλήθηκαν από το εποπτικό πλαίσιο της Φερεγγυότητας II. Ως εκ τούτου, ο προσδιορισμός της προσαρμογής ρευστότητας, ενσωματώνοντας την προσαρμογή διακύμανσης (volatility adjustment) στην καμπύλη βάσης άνευ κινδύνου, εκτιμάται σε συνέπεια με το εποπτικό πλαίσιο της Φερεγγυότητας II. Αναφέρεται επίσης ότι, το επιλεγθέν μοτίβο πληρωμών της προεξόφλησης βασίστηκε στο αντίστοιχο όπως υπολογίστηκε βάσει Φερεγγυότητας II.

Υποχρέωση για ασφαλιστικές αποζημιώσεις

Κατά τη χρήση της μεθόδου ΡΑΑ θα πρέπει να γίνει μια προσαρμογή κινδύνου για μη χρηματοοικονομικούς κινδύνους ώστε να προσδιοριστεί η υποχρέωση για ασφαλιστικές αποζημιώσεις (Liability for Incurred Claims – LFIC). Η υποχρέωση για ασφαλιστικές αποζημιώσεις (LFIC) αφορά την υποχρέωση της Εταιρείας να αποπληρώσει υποχρεώσεις βάσει των ζημιών που έχουν συμβεί και έχουν γνωστοποιηθεί, αλλά και που έχουν συμβεί αλλά δεν έχουν γνωστοποιηθεί (ολικώς ή μερικώς) στην Εταιρεία και υπολογίζεται ως η παρούσα αξία των μελλοντικών ταμειακών ροών προσαρμοσμένες με τον κίνδυνο των μη χρηματοοικονομικών κινδύνων (RA).

Βάσει αναλογιστικής μελέτης εκτιμάται η απαιτούμενη παρούσα αξία των ταμειακών ροών που αναμένεται να καταβληθούν έως εκείνη τη στιγμή που το συμβάν έχει διευθετηθεί. Η παρούσα αξία των ταμειακών εκροών αντικατοπτρίζει τις αναμενόμενες καταβολές στον ασφαλισμένο, τα έξοδα αποζημιώσεων και τυχόν άμεσα σχετιζόμενα έξοδα. Επιπλέον στην παρούσα αξία των ταμειακών εκροών προστίθεται μια προσαρμογή κινδύνου για μη χρηματοοικονομικούς κινδύνους ώστε να λαμβάνεται υπόψη η αβεβαιότητα είτε ως προς το τελικό ποσό της αποζημίωσης ή στο χρονοδιάγραμμα αποπληρωμών τους.

Σύμφωνα με την παράγραφο 37 του προτύπου ΔΠΧΑ 17, η Εταιρεία καλείται να προσαρμόσει την εκτίμηση της παρούσας αξίας των ταμειακών ροών έτσι ώστε να αντικατοπτρίζει την αποζημίωση που απαιτείται αναφορικά με την αβεβαιότητα που εμπεριέχεται στο τελικό ποσό της αποζημίωσης αλλά και στο μοτίβο πληρωμής (payment pattern) των ταμειακών ροών που προκύπτουν από μη χρηματοοικονομικούς κινδύνους. Το ΔΠΧΑ 17 δεν προσδιορίζει κάποια συγκεκριμένη τεχνική εκτίμησης που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό της προσαρμογής κινδύνου για μη χρηματοοικονομικούς κινδύνους (Σημειώνεται ότι το πρότυπο ορίζει ότι το περιθώριο κινδύνου δε θα πρέπει να περιλαμβάνει τους οικονομικούς κινδύνους και γενικά κινδύνους που δεν προκύπτουν από ασφαλιστήρια συμβόλαια, όπως λειτουργικούς κινδύνους).

Απεικόνιση στην Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης

Βάσει ΔΠΧΑ 17 πλέον στην Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης απεικονίζονται τα κάτωθι κονδύλια τα οποία σχετίζονται με τα ασφαλιστήρια συμβόλαια:

- ***Απαιτήσεις από αντασφαλιστές***

Η αναγνώριση και επιμέτρηση των αντασφαλιστικών συμβολαίων γίνεται βάσει της ίδιας μεθόδους αναγνώρισης και επιμέτρησης των ασφαλιστήριων συμβολαίων όπως ορίζει το ΔΠΧΑ 17.

Ως συμβόλαια αντασφάλισης λογίζονται οι συμβάσεις που κάνει η Εταιρεία με αντασφαλιστές (άλλες ασφαλιστικές εταιρίες) εντός και εκτός Ελλάδος, βάσει των οποίων έχει εκχωρήσει σε αυτούς ένα μέρος των εσόδων από ένα ασφαλιστικό συμβόλαιο με αντάλλαγμα την αποζημίωσή της ως ένα ποσοστό από τυχόν ζημιές που μπορεί να προκύψουν από το συμβόλαιο αυτό. Οι εκτιμήσεις των μελλοντικών ταμειακών ροών και η προεξόφλησή τους προσδιορίζονται κατά την ημερομηνία αναφοράς με βάση τις τρέχουσες παραδοχές κάθε φορά, οι οποίες είναι σε συνοχή με αυτές που χρησιμοποιούνται για την επιμέτρηση των υποκείμενων ασφαλιστικών συμβολαίων.

- ***Απαιτήσεις από ασφαλισμένους και αντασφαλιστικές δραστηριότητες***

Τα κονδύλια Απαιτήσεις από ασφαλισμένους και Απαιτήσεις από αντασφαλιστές περιλαμβάνουν αντίστοιχα τα σύνολα των κονδυλίων απαιτήσεις από ασφαλιστικές δραστηριότητες και απαιτήσεις από αντασφαλιστικές δραστηριότητες, όπως είχαν δημοσιευτεί στην Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης βάση ΔΠΧΑ 17.

- ***Ασφαλιστικές υποχρεώσεις***

Στο κονδύλι περιλαμβάνεται οτιδήποτε στοιχείο συνδέεται με τα ασφαλιστήρια συμβόλαια, δηλαδή το σύνολο των προμηθειών επομένων χρήσεων, την υποχρέωση για την υπολοιπόμενη κάλυψη (LRC), την υποχρέωση για ασφαλιστικές αποζημιώσεις (LFIC) και ότι άλλο υπόλοιπο άμεσα σχετιζόμενο με την ασφαλιστική δραστηριότητα.

- ***Υποχρεώσεις προς αντασφαλιστές***

Οι υποχρεώσεις προς τους αντασφαλιστές αφορούν κυρίως τα οφειλόμενα αντασφάλιστρα.

Απεικόνιση στην Κατάσταση Συνολικού Εισοδήματος

Βάσει του ΔΠΧΑ 17, η απεικόνιση της Κατάστασης Συνολικού Εισοδήματος εμφανίζει σημαντικές διαφορές σε σχέση με την Κατάσταση Συνολικού Εισοδήματος που καταρτιζόταν βάσει ΔΠΧΑ 4 έως και την 31/12/2022. Βάσει του νέου προτύπου απαιτείται ο διαχωρισμός των Καθαρών ασφαλίσεων που περιλαμβάνει τα έσοδα και έξοδα ασφαλιστικών υπηρεσιών από το Ασφαλιστικό χρηματοοικονομικό αποτέλεσμα.

Τα ασφαλιστικά έσοδα ορίζονται έτσι ώστε να διευκολύνονται οι συγκρίσεις με έσοδα σε άλλους κλάδους. Τα ασφαλιστικά έσοδα αντικατοπτρίζουν τις υπηρεσίες που παρέχει η Εταιρεία βάσει των ασφαλιστήριων συμβολαίων της. Βάσει της μεθόδου ΡΑΑ, ως έσοδο ασφάλισης αναγνωρίζεται το ποσό των αναμενόμενων εισπράξεων ασφαλίσεων που κατανέμονται στην περίοδο βάσει της αρχής του δεδουλευμένου.

Τα έξοδα ασφαλιστικής υπηρεσίας περιλαμβάνουν τις αποζημιώσεις ασφαλισμένων, τις μεταβολές που σχετίζονται με την υποχρέωση για ασφαλιστικές αποζημιώσεις (LIC), τις δεδουλευμένες προμήθειες παραγωγής και τα λοιπά λειτουργικά έξοδα που σχετίζονται άμεσα με την ασφαλιστική δραστηριότητα της Εταιρείας.

Στο αποτέλεσμα των ασφαλιστικών υπηρεσιών, τα έσοδα ή τα έξοδα από συμβόλαιο αντασφάλισης παρουσιάζονται ξεχωριστά στην Κατάσταση Συνολικού εισοδήματος ως «Καθαρά έσοδα (έξοδα) από αντασφαλιστικά συμβόλαια». Το Ασφαλιστικό χρηματοοικονομικό αποτέλεσμα περιλαμβάνει την επίδραση από τη μεταβολή των επιτοκίων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της παρούσα αξίας των καθαρών ταμειακών ροών προσαρμοσμένη με τον κίνδυνο των μη χρηματοοικονομικών κινδύνων. Το Αντασφαλιστικό χρηματοοικονομικό αποτέλεσμα απεικονίζεται ξεχωριστά στην Κατάσταση Συνολικού Εισοδήματος.

Αντασφαλιστικές συμβάσεις

Το μέρος του αποθέματος που αναλογεί στον αντασφαλιστή της Εταιρείας αναγνωρίζεται ως στοιχείο ενεργητικού στον λογαριασμό «Απαιτήσεις από αντασφαλιστές». Οι λοιπές Απαιτήσεις και Υποχρεώσεις προς τους αντασφαλιστές αφορούν κυρίως τα οφειλόμενα αντασφάλιστρα, και η αναλογία τους στις πληρωθείσες ή εκκρεμείς αποζημιώσεις.

Η Εταιρεία εξετάζει αν οι απαιτήσεις από αντασφαλιστές έχουν υποστεί απομείωση κατά την σύνταξη των χρηματοοικονομικών της καταστάσεων, μειώνει τη λογιστική αξία τους αναλόγως και αναγνωρίζει τη ζημία απομείωσης στα αποτελέσματα.

Μία απαίτηση από αντασφαλιστή είναι απομειωμένη όταν και μόνον όταν:

- (i) υπάρχουν αντικειμενικές αποδείξεις, ως αποτέλεσμα γεγονότος που συνέβη μετά την αρχική αναγνώριση της απαίτησης, ότι η Εταιρεία ενδέχεται να μην εισπράξει ολόκληρο το ποσό που του αναλογεί σύμφωνα με τους όρους του συμβολαίου και
- (ii) το γεγονός αυτό έχει αξιόπιστα μετρήσιμη επίδραση στα ποσά τα οποία η Εταιρεία θα εισπράξει από τον αντασφαλιστή.

3.2 Συναλλαγές σε ξένο νόμισμα

Τα στοιχεία που περιέχονται στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις εκφράζονται σε Ευρώ (€) που είναι το λειτουργικό νόμισμα της Εταιρείας. Σημαντικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις σε άλλα νομίσματα δεν υπάρχουν.

Οι συναλλαγές σε ξένα νομίσματα μετατρέπονται στο συναλλακτικό νόμισμα με βάση τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που ίσχυαν τις ημερομηνίες των εκάστοτε συναλλαγών.

Τα συναλλαγματικά κέρδη και ζημίες που προκύπτουν από την εκκαθάριση αυτών των συναλλαγών και από τη μετατροπή των νομισματικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων σε ξένο νόμισμα αναγνωρίζονται μέσω της Κατάστασης Συνολικών Εσόδων.

Οι συναλλαγματικές διαφορές από τη μετατροπή των χρεογράφων και των άλλων νομισματικών χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων που επαναποτιμώνται σε εύλογες αξίες περιέχονται στην Κατάσταση Συνολικών Εσόδων.

Οι συναλλαγματικές διαφορές από τη μετατροπή των μη νομισματικών χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων αποτελούν ένα από τα συστατικά στοιχεία της μεταβολής της εύλογης αξίας τους.

Οι συναλλαγματικές διαφορές, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία ανήκει ένα μη νομισματικό χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο, αναγνωρίζονται είτε στην Κατάσταση Συνολικών Εισοδημάτων, είτε στα Ίδια Κεφάλαια, σε περίπτωση που τα μη νομισματικά χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία έχουν ενταχθεί στα Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία.

3.3 Χρηματοοικονομικά μέσα

Λογιστική πολιτική από την 1η Ιανουαρίου 2023 σύμφωνα με το ΔΠΧΑ 9

Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία

Αρχική Αναγνώριση και παύση αναγνώρισης

Η Εταιρεία αναγνωρίζει ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο όταν καθίσταται ένας εκ των συμβαλλομένων του χρηματοοικονομικού μέσου.

Ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο διαγράφεται όταν εκπνεύσουν τα συμβατικά δικαιώματα επί των ταμιακών ροών του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου ή το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο μεταβιβαστεί και η μεταβίβαση πληροί τους όρους για διαγραφή.

Ταξινόμηση και επιμέτρηση

Η ταξινόμηση των χρηματοοικονομικών μέσων κατά την αρχική τους αναγνώριση, γίνεται με βάση τα συμβατικά χαρακτηριστικά των ταμιακών ροών τους καθώς και το επιχειρηματικό μοντέλο διαχείρισης της Εταιρείας.

Για σκοπούς μεταγενέστερης επιμέτρησης, όλα τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ΔΠΧΑ 9, ταξινομούνται σε μια από τις παρακάτω κατηγορίες:

- Στο αποσβεσμένο κόστος («ΑΚ»)
- Στην Εύλογη αξία μέσω των λοιπών συνολικών Εισοδημάτων («ΕΑΜΛΣΕ»)
- Στην Εύλογη αξία μέσω των Αποτελεσμάτων («ΕΑΜΚΑ»)

Συμψηφισμός χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων

Ο συμψηφισμός χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων με υποχρεώσεις και η απεικόνιση του καθαρού ποσού στις Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις, γίνεται μόνο εφόσον υπάρχει νόμιμο δικαίωμα για συμψηφισμό των καταχωρημένων ποσών και υπάρχει πρόθεση είτε για διακανονισμό του καθαρού ποσού που προκύπτει από τον συμψηφισμό είτε για ταυτόχρονο διακανονισμό του συνολικού ποσού τόσο του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου όσο και της υποχρέωσης.

3.4 Ενσώματα πάγια περιουσιακά στοιχεία

Τα ενσώματα περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνουν γήπεδα και ακίνητα, βελτιώσεις μισθωμένων ακινήτων, μεταφορικά μέσα και εξοπλισμό, τα οποία κατέχονται από την Εταιρεία με σκοπό τη λειτουργική χρησιμοποίησή τους αλλά και για διοικητικούς σκοπούς. Καταχωρούνται αρχικά στη αξία κτήσης τους, η οποία περιλαμβάνει όλες τις δαπάνες που απαιτούνται προκειμένου ένα πάγιο να τεθεί σε κατάσταση λειτουργίας.

Τα ενσώματα περιουσιακά στοιχεία εκτός των ακινήτων αποτιμώνται στο κόστος κτήσεως μείον τις συσσωρευμένες αποσβέσεις, με την χρήση της μεθόδου της σταθερής απόσβεσης. Τα ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητα αποτιμώνται σε αναπροσαρμοσμένες αξίες, όπως αυτές προσδιορίζονται από ανεξάρτητους πιστοποιημένους εκτιμητές. Οι μεταβολές αναγνωρίζονται στην καθαρή θέση εκτός αν η αποτίμηση είναι μικρότερη της αξίας κτήσης οπότε η μεταβολή μεταφέρεται στα αποτελέσματα χρήσης της οντότητας.

Οι δαπάνες που πραγματοποιούνται μεταγενέστερα της απόκτησης ενός παγίου που περιλαμβάνεται στο λογαριασμό «ενσώματα πάγια στοιχεία», κεφαλαιοποιούνται μόνο στην περίπτωση όπου θεωρείται πιθανό ότι οι συγκεκριμένες δαπάνες θα αποφέρουν στο μέλλον πρόσθετα οικονομικά οφέλη για την Εταιρεία, πέρα από εκείνα τα οποία αναμένονταν αρχικά κατά την απόκτηση του παγίου. Σε διαφορετική περίπτωση, οι συγκεκριμένες δαπάνες μεταφέρονται απευθείας στα αποτελέσματα κατά το χρόνο πραγματοποίησής τους. Η διενέργεια αποσβέσεων επί ενός ενσώματος παγίου στοιχείου αρχίζει με την έναρξη χρησιμοποίησής του και διακόπτεται μόνο με την πώληση ή μεταβίβαση του ενσώματος παγίου στοιχείου. Κατά συνέπεια, η διενέργεια αποσβέσεων επί ενός ενσώματος παγίου στοιχείου το οποίο παύει να χρησιμοποιείται δε διακόπτεται, εκτός εάν έχει πλήρως αποσβεσθεί, αλλά επανεκτιμάται η ωφέλιμη ζωή του. Τα ενσώματα πάγια στοιχεία αποσβένονται με τη μέθοδο του σταθερού ποσού κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής τους.

Η εκτιμώμενη ωφέλιμη ζωή των ενσώματων παγίων στοιχείων ανά κατηγορία, έχει ως εξής:

Γήπεδα	Δεν αποσβένονται
Κτίρια	(Ιδιο-χρησιμοποιούμενα) έως 50 έτη
Έπιπλα και λοιπός εξοπλισμός	έως 10 έτη
Μεταφορικά μέσα	έως 6,6 έτη
Ηλεκτρονικός και λοιπός εξοπλισμός	έως 5 έτη

Η Εταιρεία εξετάζει σε κάθε ημερομηνία αναφοράς εάν υπάρχει ένδειξη ότι κάποιο ενσώματο πάγιο στοιχείο έχει υποστεί απομείωση της αξίας του. Αν υπάρχει μια τέτοια ένδειξη, η Εταιρεία υπολογίζει το ανακτήσιμο ποσό του ενσώματος παγίου στοιχείου. Όταν η λογιστική αξία ενός ενσώματος παγίου στοιχείου υπερβαίνει την ανακτήσιμη αξία του, η Εταιρεία σχηματίζει ανάλογη πρόβλεψη απομείωσης προκειμένου η λογιστική αξία του παγίου να απεικονίζει την ανακτήσιμη αξία του. Τα κέρδη και ζημιές από πώληση ενσώματων παγίων στοιχείων προσδιορίζονται βάσει της λογιστικής αξίας τους και λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό των αποτελεσμάτων προ φόρων.

3.5 Επενδύσεις σε ακίνητα

Οι Επενδύσεις σε Ακίνητα περιλαμβάνουν οικόπεδα και κτίρια που τυχόν κατέχονται από την Εταιρεία για ενοικίαση ή για κεφαλαιουχικό κέρδος και ταξινομούνται ως ακίνητα για επένδυση. Αρχικά, οι επενδύσεις σε ακίνητα καταχωρούνται στην αξία κτήσης τους, η οποία περιλαμβάνει και τις δαπάνες απόκτησής τους.

Μετά την αρχική καταχώρηση, οι επενδύσεις σε ακίνητα αποτιμούνται στην εύλογη αξία τους, όπως αυτή προσδιορίζεται από ανεξάρτητους εκτιμητές. Τυχόν μεταβολές αναγνωρίζονται στα αποτελέσματα.

Τα στοιχεία αναγνωρίζονται μέχρι την πώλησή τους ή νωρίτερα, κατά την ημερομηνία που η Εταιρεία παύει να έχει μελλοντικά οικονομικά οφέλη από το στοιχείο. Σε περίπτωση αλλαγής χρήσης, όπως για ιδιοχρησιμοποίησή τους, γίνεται μεταφορά στην κατηγορία Ενσώματα Περιουσιακά Στοιχεία. Το κέρδος ή η ζημιά που προκύπτει αναγνωρίζεται στα αποτελέσματα της χρήσης.

3.6 Μισθώσεις

Η αξιολόγηση του εάν μια σύμβαση είναι ή εμπεριέχει μίσθωση βασίζεται πάντοτε στην ουσία της εν λόγω σύμβασης. Κατά την αξιολόγηση θα πρέπει να εξετασθεί κατά πόσον: α) η εκπλήρωση μιας σύμβασης εξαρτάται από τη χρήση ενός συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου ή στοιχείων και β) η σύμβαση εκχωρεί δικαίωμα χρήσης του περιουσιακού στοιχείου.

Η Εταιρεία ως μισθωτής

Εκτιμά εάν μια σύμβαση αποτελεί ή εμπεριέχει μίσθωση, κατά την έναρξη ισχύος αυτής και αναγνωρίζει κατά περίπτωση ένα περιουσιακό στοιχείο με δικαίωμα χρήσης και μια αντίστοιχη υποχρέωση από την μίσθωση για όλες τις συμβάσεις μίσθωσης στις οποίες είναι μισθωτής, εκτός από τις βραχυπρόθεσμες μισθώσεις (που ορίζονται ως μισθώσεις με διάρκεια μίσθωσης 12 μηνών ή λιγότερο) και μισθώσεις υποκείμενου περιουσιακού στοιχείου χαμηλής αξίας. Για τις μισθώσεις αυτές, η εταιρεία αναγνωρίζει τα μισθώματα ως λειτουργικά έξοδα με την ευθεία μέθοδο, σε όλη τη διάρκεια της μίσθωσης.

Η υποχρέωση από την μίσθωση αρχικά επιμετράται στην παρούσα αξία των μισθωμάτων τα οποία παραμένουν ανεξόφλητα κατά την ημερομηνία έναρξης της μισθωτικής περιόδου, τα οποία προεξοφλούνται με το τεκμαρτό επιτόκιο της μίσθωσης. Εάν το επιτόκιο αυτό δεν μπορεί να καθοριστεί εύκολα, η εταιρεία χρησιμοποιεί το διαφορικό επιτόκιο δανεισμού του. Η υποχρέωση από την μίσθωση επιμετράται μεταγενέστερα, αυξάνοντας την λογιστική αξία για να αποτυπωθούν οι τόκοι επί της υποχρέωσης από την μίσθωση (με χρήση της μεθόδου του πραγματικού επιτοκίου) και μειώνοντας την λογιστική αξία για να αποτυπωθούν οι καταβολές των μισθωμάτων. Η εταιρεία επανεπιμετρά την υποχρέωση από την μίσθωση (και κάνει τις αντίστοιχες προσαρμογές στα σχετικά περιουσιακά στοιχεία με δικαίωμα χρήσης) εάν:

- επέλθει αλλαγή στη διάρκεια της μίσθωσης ή εάν επέλθει μεταβολή στην εκτίμηση του δικαιώματος αγοράς, στην περίπτωση αυτή η υποχρέωση από την μίσθωση επανεπιμετράται προεξοφλώντας τα αναθεωρημένα μισθώματα με βάση το αναθεωρημένο προεξοφλητικό επιτόκιο.

- επέλθει μεταβολή στα μισθώματα εξαιτίας της μεταβολής στο δείκτη ή στο επιτόκιο ή στα ποσά τα οποία αναμένεται να καταβληθούν λόγω της εγγύησης υπολειμματικής αξίας. Σε αυτές τις περιπτώσεις η υποχρέωση από την μίσθωση επιμετράται προεξοφλώντας τα αναθεωρημένα μισθώματα με βάση το αρχικό προεξοφλητικό επιτόκιο.

- μια μίσθωση τροποποιείται και η τροποποίηση της μίσθωσης δεν αντιμετωπίζεται λογιστικά ως χωριστή μίσθωση, στην περίπτωση αυτή η υποχρέωση από τη μίσθωση επανεπιμετράται προεξοφλώντας τα αναθεωρημένα μισθώματα κάνοντας χρήση του αναθεωρημένου προεξοφλητικού επιτοκίου.

Η υποχρέωση από τη μίσθωση παρουσιάζεται διακριτά στην Ενοποιημένη Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης. Το περιουσιακό στοιχείο με δικαίωμα χρήσης εμπεριέχει το ποσό της αρχικής επιμέτρησης της αντίστοιχης υποχρέωσης από τη μίσθωση, τα μισθώματα τα οποία καταβλήθηκαν κατά την ημερομηνία έναρξης της μισθωτικής περιόδου ή προγενέστερα αυτής, και τυχόν αρχικές άμεσες δαπάνες. Μεταγενέστερα επιμετρώνται στο κόστος μειωμένα κατά τις τυχόν σωρευμένες αποσβέσεις και τις ζημίες απομείωσης. Τα περιουσιακά στοιχεία με δικαίωμα χρήσης παρουσιάζονται διακριτά στην Ενοποιημένη Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης.

Η Εταιρεία ως εκμισθωτής

Πάγια που εκμισθώνονται με λειτουργικές μισθώσεις περιλαμβάνονται στις επενδύσεις σε ακίνητα της Κατάστασης Χρηματοοικονομικής Θέσης. Το έσοδο του ενοικίου (καθαρό από τυχόν κίνητρα που δόθηκαν στους μισθωτές) αναγνωρίζεται με τη σταθερή μέθοδο κατά τη διάρκεια της περιόδου της μίσθωσης. Η εταιρεία δεν εκμισθώνει πάγια με την μέθοδο της χρηματοδοτικής μίσθωσης.

3.7 Άυλα στοιχεία

Αφορά κατ' αποκλειστικότητα λογισμικά προγράμματα τα οποία αποτιμώνται στην αξία κτήσης τους μείον τις συσσωρευμένες αποσβέσεις. Για τον υπολογισμό των αποσβέσεων θεωρείται ως ωφέλιμη ζωή τους τα 5 έτη.

Η αξία κτήσης του λογισμικού περιλαμβάνει δαπάνες οι οποίες συνδέονται άμεσα με συγκεκριμένα και διακριτά προϊόντα λογισμικού που ελέγχει η Εταιρεία και από τα οποία αναμένεται να προκύψουν μελλοντικά οφέλη για διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους και τα οποία θα υπερβαίνουν τα σχετικά με αυτά έξοδα κτήσης. Δαπάνες που βελτιώνουν ή επεκτείνουν τη λειτουργία των λογισμικών προγραμμάτων πέρα από τις αρχικές προδιαγραφές τους, κεφαλαιοποιούνται και προστίθενται στην αρχική αξία κτήσης τους. Το λογισμικό αποσβένεται με την σταθερή μέθοδο κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής, σε περίοδο, όμως η οποία δε δύναται να υπερβαίνει τα 5 έτη.

Δαπάνες όπως, οι δαπάνες ίδρυσης και πρώτης εγκατάστασης επιχειρησιακών μονάδων ή υποκαταστημάτων, δαπάνες εκπαίδευσης προσωπικού, δαπάνες διαφήμισης και προβολής και δαπάνες μετεγκατάστασης και αναδιοργάνωσης τμήματος ή όλης της Εταιρείας, αναγνωρίζονται ως έξοδα κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς τους.

3.8 Απομείωση αξίας μη χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων

Σε κάθε ημερομηνία σύνταξης των χρηματοοικονομικών καταστάσεων, η Εταιρεία εξετάζει την αξία των περιουσιακών στοιχείων προκειμένου να διαπιστώσει εάν υφίσταται περίπτωση απομείωσης της αξίας τους. Εφόσον συντρέχει τέτοια περίπτωση διερευνάται κατά πόσον η λογιστική αξία των συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων μπορεί να ανακτηθεί και σε αρνητική περίπτωση διενεργείται ανάλογη πρόβλεψη για απομείωση. Ως ανακτήσιμη αξία θεωρείται η μεγαλύτερη αξία μεταξύ εύλογης αξίας μείον τα απαιτούμενα για την πώληση κόστη και αξίας χρήσεως.

3.9 Ταμείο και ταμειακά ισοδύναμα

Για τους σκοπούς σύνταξης της κατάστασης ταμειακών ροών, ως ταμείο και ταμειακά ισοδύναμα νοούνται τα υπόλοιπα των μετρητών και των καταθέσεων όψεως στις τράπεζες και τα υψηλής ρευστότητας χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία όπως προθεσμιακές καταθέσεις και άλλα αξιόγραφα, των οποίων ο κίνδυνος μεταβολής της εύλογης αξίας τους είναι ασήμαντος.

3.10 Τρέχων και αναβαλλόμενος φόρος εισοδήματος

Τρέχων φόρος

Ο φόρος εισοδήματος επί των κερδών αναγνωρίζεται ως έξοδο στη χρήση στην οποία πραγματοποιούνται τα κέρδη. Ο υπολογισμός του αναβαλλόμενου φόρου γίνεται με τη μέθοδο του ισολογισμού και προσδιορίζεται για όλες τις προσωρινές διαφορές, οι οποίες προκύπτουν μεταξύ της λογιστικής αξίας των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που περιλαμβάνονται στις Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις και της φορολογικής αξίας που αποδίδεται σε αυτά σύμφωνα με τις εκάστοτε φορολογικές διατάξεις.

Τα φορολογικά οφέλη τα οποία δύνανται να προκύψουν από αχρησιμοποίητες φορολογικές ζημιές που μεταφέρονται σε επόμενες χρήσεις προς συμψηφισμό, αναγνωρίζονται ως περιουσιακά στοιχεία όταν θεωρείται πιθανή η πραγματοποίηση μελλοντικών φορολογητέων κερδών, τα οποία θα είναι επαρκή για το συμψηφισμό των σωρευμένων φορολογικών ζημιών.

Αναβαλλόμενος φόρος

Οι αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις προσδιορίζονται με βάση τους φορολογικούς συντελεστές, οι οποίοι αναμένεται να ισχύουν κατά τον χρόνο ανάκτησης/διακανονισμού των περιουσιακών στοιχείων/υποχρεώσεων.

Ο προσδιορισμός των μελλοντικών φορολογικών συντελεστών βασίζεται σε νόμους που έχουν ψηφιστεί κατά την ημερομηνία σύνταξης των χρηματοοικονομικών καταστάσεων. Οι αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις δεν αναγνωρίζονται εάν οι προσωρινές διαφορές προκύπτουν κατά την αρχική αναγνώριση υπεραξίας, ή κατά την αρχική αναγνώριση περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων (εκτός από συνένωση επιχειρήσεων), σε συναλλαγή που δεν επηρεάζει ούτε τα φορολογητέα ούτε τα λογιστικά κέρδη.

Η αναγνώριση αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων βασίζεται στην πεποίθηση της Διοίκησης, η οποία στηρίζεται σε διαθέσιμα υποστηρικτικά στοιχεία, ότι φορολογικά οφέλη που συνδέονται με προσωρινές διαφορές, όπως, φορολογικές ζημιές μεταφερόμενες σε επόμενες χρήσεις και φορολογικές απαιτήσεις είναι πιθανό να πραγματοποιηθούν. Η λογιστική αξία των αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων εξετάζεται σε κάθε ημερομηνία σύνταξης χρηματοοικονομικών καταστάσεων και μειώνεται στο βαθμό που δε θεωρείται πλέον πιθανό ότι θα υπάρξουν επαρκή φορολογητέα κέρδη για την ανάκτηση όλου ή μέρους αυτής. Προκειμένου, η Εταιρεία να πάρει την απόφαση να αναγνωρίσει αυτές τις αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις εξετάζουν όλα τα διαθέσιμα, θετικά και αρνητικά, στοιχεία, περιλαμβανομένης της πραγματοποίησης των ήδη υπαρκτών φορολογικών προσωρινών διαφορών, των προβλεπόμενων μελλοντικών φορολογικών κερδών και των πρόσφατων χρηματοοικονομικών αποτελεσμάτων. Στην περίπτωση που η Εταιρεία διαπιστώσει ότι στο μέλλον είναι πιθανό να ανακτήσουν αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις πέραν αυτών που έχουν ήδη αναγνωρίσει, τότε προβαίνουν σε αύξηση της λογιστικής αξίας των αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων. Οι αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις συμψηφίζονται υπό την προϋπόθεση ότι οι φορολογικές αρχές παρέχουν το δικαίωμα συμψηφισμού των απαιτήσεων και υποχρεώσεων και εφόσον οι απαιτήσεις και υποχρεώσεις από αναβαλλόμενους φόρους αφορούν στην ίδια φορολογική αρχή και η διοίκηση προτίθεται να διακανονίσει το καθαρό ποσό που προκύπτει μετά το συμψηφισμό.

Οι απαιτήσεις ή υποχρεώσεις από αναβαλλόμενους φόρους που σχετίζονται με μεταβολές της εύλογης αξίας των διαθέσιμων προς πώληση επενδυτικών τίτλων και αντισταθμίσεις ταμειακών ροών, οι οποίες καταχωρούνται σε χρέωση ή πίστωση των Λοιπών συνολικών εσόδων, καταχωρούνται επίσης σε χρέωση ή πίστωση των Λοιπών συνολικών εσόδων και μεταφέρονται στα αποτελέσματα, όταν μεταφερθούν στα αποτελέσματα και τα σχετικά κέρδη ή ζημιές.

3.11 Συναλλαγές με συνδεδεμένα μέρη

Στα συνδεδεμένα μέρη περιλαμβάνονται επιχειρήσεις, στις οποίες η Εταιρεία ασκεί έλεγχο, έχει από κοινού έλεγχο ή ασκεί ουσιώδη επιρροή στη διαχείριση και οικονομική πολιτική τους. Επίσης, ως συνδεδεμένα μέρη θεωρούνται τα μέλη της Διοίκησης καθώς και του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας, τα στενά συγγενικά με αυτά πρόσωπα, εταιρίες που ελέγχονται από αυτά ή στις οποίες τα τελευταία έχουν ουσιώδη επιρροή στη διαχείριση και οικονομική πολιτική τους. Στα συνδεδεμένα μέρη περιλαμβάνονται και οι συναλλαγές της Εταιρείας με τυχόν Ανώτερη Μητρική εταιρεία καθώς και με τις θυγατρικές και συγγενείς εταιρίες αυτής.

3.12 Προβλέψεις

Η Εταιρεία διενεργεί προβλέψεις για υποχρεώσεις και κινδύνους όταν συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) υπάρχει παρούσα νομική ή τεκμαιρομένη δέσμευση ως αποτέλεσμα παρελθόντων γεγονότων,
- β) θεωρείται πιθανή η εκροή οικονομικών πόρων για το διακανονισμό της δέσμευσης, και
- γ) είναι εφικτό να προσδιοριστεί με τρόπο αντικειμενικό το ποσό της δέσμευσης.

Όταν η επίδραση της διαχρονικής αξίας του χρήματος είναι ουσιώδης, το ποσό της πρόβλεψης

είναι η παρούσα αξία της δαπάνης που αναμένεται να απαιτηθεί για το διακανονισμό της δέσμευσης. Το επιτόκιο προεξόφλησης θα είναι ένα προ φόρου επιτόκιο που αντανakλά τις τρέχουσες εκτιμήσεις της αγοράς για τη διαχρονική αξία του χρήματος και τους συναφείς με την υποχρέωση κινδύνους.

3.13 Αναγνώριση Εσόδων

Τα έσοδα λογίζονται μόνον όταν πιθανολογείται ότι τα οικονομικά οφέλη που συνδέονται με τη συναλλαγή θα εισρεύσουν στην επιχείρηση. Αναγνώριση εσόδων από ασφαλιστήρια συμβόλαια περιγράφονται στην παράγραφο 3.1 του παρόντος.

α. Έσοδα από τόκους

Τα έσοδα από τόκους αναγνωρίζονται σε χρονική βάση με το αποτελεσματικό επιτόκιο.

3.14 Αναγνώριση εξόδων

Τα έξοδα αναγνωρίζονται στα αποτελέσματα σε δεδουλευμένη βάση. Τα έξοδα από τόκους αναγνωρίζονται σε δεδουλευμένη βάση.

3.15 Διανομή μερισμάτων

Διανομή μερίσματος αναγνωρίζεται ως υποχρέωση όταν η διανομή εγκρίνεται από τη Γενική Συνέλευση των μετόχων

Διαχείριση χρηματοοικονομικών και ασφαλιστικών κινδύνων

Η Εταιρεία δραστηριοποιείται στην αγορά των Ασφαλίσεων και σε αυτό το πλαίσιο εκτίθεται δυνητικά σε μια σειρά από κινδύνους. Το γενικότερο πλαίσιο Διαχείρισης Κινδύνων της Εταιρείας επηρεάζεται από την μη προβλεψιμότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών και κύριο στόχο έχει την ελαχιστοποίηση της ενδεχόμενης αρνητικής τους επίδρασης στη χρηματοοικονομική απόδοση της Εταιρείας.

Πλαίσιο Διαχείρισης Κινδύνων

Η Εταιρεία θεωρεί την ύπαρξη ενός αποτελεσματικού πλαισίου διαχείρισης κινδύνων βασικό παράγοντα περιορισμού της έκθεσής της σε κινδύνους και προστασίας των μετόχων και των ασφαλιζόμενων της. Η Εταιρεία για τον σκοπό αυτό υιοθετεί κατάλληλες μεθοδολογίες και επαρκή συστήματα διαχείρισης κινδύνων, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις σχετικές οδηγίες και απαιτήσεις της Εποπτικής Αρχής – Διεύθυνση Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης της Τράπεζα της Ελλάδος (ΔΕΙΑ) αλλά και της προετοιμασίας για την εφαρμογή της Φερεγγυότητας II (Solvency II). Η Εκτελεστική Επιτροπή Διοίκησης παρακολουθεί διαρκώς και αξιολογεί την επάρκεια και αποτελεσματικότητα του Συστήματος Διαχείρισης Κινδύνων, με βάση τα σχετικά στοιχεία και πληροφορίες της Υπηρεσίας Διαχείρισης Κινδύνων της Εταιρείας. Το εκτελεστικό έργο της Διαχείρισης Κινδύνου το έχει αναλάβει η Υπηρεσία Διαχείρισης Κινδύνων.

Πολιτική Διαχείρισης Κινδύνων

Η Εταιρεία στο πλαίσιο της διαχείρισης κινδύνων και της διατήρησης επαρκών κεφαλαίων έναντι αυτών έχει αναπτύξει την Πολιτική Διαχείρισης Κινδύνων .

Στην Πολιτική περιλαμβάνονται οι στόχοι της, οι βασικές αρχές που τη διέπουν, το πεδίο εφαρμογής της και η περιγραφή της διαδικασίας διαχείρισης κινδύνων αγοράς, ασφαλιστικού κινδύνου, κινδύνου αντισυμβαλλόμενου και λειτουργικών κινδύνων.

Η Πολιτική σκοπεί στη συγκρότηση ενός συνόλου αρχών και κανόνων αναφορικά με τη διαχείριση κινδύνων που η Εταιρεία αντιμετωπίζει ή ενδέχεται να αντιμετωπίσει. Πιο συγκεκριμένα, σκοπός της Πολιτικής είναι η διαμόρφωση της προσέγγισης, των διαδικασιών και των προσδοκιών που θα ακολουθούνται αναφορικά με τη διαχείριση των κινδύνων.

Στόχος της πολιτικής αυτής είναι με την εφαρμογή της να ενσωματωθούν και εμφυτευτούν με φυσικό τρόπο στις καθημερινές διαδικασίες της εταιρείας οι αρχές της διαχείρισης κινδύνων ώστε να επιτυγχάνεται το επιθυμητό αποτέλεσμα για την εταιρεία από τη σκοπιά της λειτουργίας της διαχείρισης κινδύνου. Με τον τρόπο αυτό η διαχείριση κινδύνων δε θα εμφανίζεται ως κάτι εξωγενές, αλλά μία απόλυτα φυσιολογική σειρά διεργασιών της παραγωγικής δραστηριότητας της εταιρείας.

Η Πολιτική έχει διαμορφωθεί μέσα στο πλαίσιο εφαρμογής της επιχειρησιακής στρατηγικής και της συνολικής προσέγγισης κινδύνων που έχει υιοθετήσει η Εταιρεία, και επιδιώκει την επίτευξη των παρακάτω στόχων:

- Τον εντοπισμό, την αξιολόγηση, την παρακολούθηση, τη διαχείριση και την αναφορά των βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων κινδύνων που αντιμετωπίζει ή ενδέχεται να αντιμετωπίσει η Εταιρεία.
- Τον καθορισμό της διάθεσης ανάληψης κινδύνων.
- Την ελαχιστοποίηση του επιπέδου ζημιών που σχετίζονται με τους αναλαμβανόμενους κινδύνους και κατ' επέκταση τη βελτίωση της κερδοφορίας.
- Τον καθορισμό της χρήσης κατάλληλων μεθοδολογιών και επαρκών συστημάτων για τη διαχείριση κινδύνων.

Η Πολιτική Διαχείρισης Κινδύνων της Εταιρείας βασίζεται στις ακόλουθες αρχές:

- καθορίζεται από τη συντηρητική διάθεση της Εταιρείας έναντι των κινδύνων, η οποία παρακολουθεί και προσαρμόζεται στα δεδομένα και στις συνθήκες της αγοράς,
- είναι προσανατολισμένη στους επιχειρησιακούς στόχους της Εταιρείας,
- εκπονείται και εφαρμόζεται μέσα από συγκεκριμένες αρμοδιότητες,
- προωθεί τη διαφάνεια μέσω σαφών γραμμών επικοινωνίας,
- υλοποιείται με τον ενεργό ρόλο στη διαχείριση κινδύνων των ενδιαφερόμενων μελών του προσωπικού, τα οποία διαθέτουν τα αναγκαία προσόντα και μέσα για να τους διαχειρίζονται αποτελεσματικά,
- διασφαλίζει την κατανόηση του ρόλου και των ευθυνών του συνόλου του προσωπικού σε σχέση με την Πολιτική Διαχείρισης Κινδύνων,
- φροντίζει ώστε όλες οι δραστηριότητες/συστήματα που σχετίζονται με την αναγνώριση, μέτρηση, παρακολούθηση, αναφορά και έλεγχο/μείωση είναι πλήρως τεκμηριωμένα και

- παρέχει επαρκή πληροφόρηση και αναφορές προς τη Διοίκηση και τις Διευθύνσεις των επιχειρησιακών μονάδων.

Το σύστημα διαχείρισης κινδύνων περιλαμβάνει διαδικασίες εντοπισμού, μέτρησης, παρακολούθησης, αναφοράς και μετρίασης των κινδύνων.

4.1 Ασφαλιστικός κίνδυνος

Ως Κίνδυνος ορίζεται η αβεβαιότητα σχετικά με την επέλευση ενός ασφαλισμένου γεγονότος. Ως ασφαλιστικός κίνδυνος ορίζεται ο κίνδυνος που προέρχεται από ζημιές ή δυσμενείς μεταβολές στην αξία των ασφαλιστικών υποχρεώσεων λόγω ακατάλληλων παραδοχών κατά την τιμολόγηση και το σχηματισμό τεχνικών προβλέψεων.

Οι κίνδυνοι ανάληψης ασφαλίσεων ζημιών, ανάληψης ασφαλίσεων ζωής & ανάληψης ασφαλίσεων υγείας αποτελούν τις τρεις υποκατηγορίες του ασφαλιστικού κινδύνου. Ο Κίνδυνος Γενικών Ασφαλίσεων είναι ο κίνδυνος που προκύπτει από τα ασφαλιστήρια γενικών ασφαλίσεων, δηλαδή αυτών που δεν κατατάσσονται στα ασφαλιστήρια ζωής και υγείας. Περιλαμβάνει τον κίνδυνο της μεταβλητότητας (συνήθως μεγάλης μη αναμενόμενης αύξησης) της συχνότητας (πλήθους) και της έντασης (ύψους) των αποζημιώσεων των ασφαλίσεων που εμπίπτουν σε αυτή την κατηγορία και που είναι συνήθως οι ασφαλίσεις αυτοκινήτου, κατοικίας, επιχείρησης, κ.λπ.

Κίνδυνος αντισυμβαλλόμενου από απαιτήσεις ασφαλιστών

Ο πιστωτικός κίνδυνος που αναλαμβάνει η Εταιρεία σε σχέση με τις απαιτήσεις από ασφάλιστρα προέρχεται κυρίως από ανεξάρτητους πράκτορες, μεσίτες και άλλους διαμεσολαβητές. Ο κίνδυνος υπάρχει όταν εισπράττουν τα ασφάλιστρα από τους πελάτες για να τα αποδώσουν στην Εταιρεία. Ο εν λόγω κίνδυνος περιορίζεται καθώς η Εταιρεία έχει θεσπίσει διαδικασίες παραγωγής και είσπραξης ασφαλιστών, για τη διαχείριση και παρακολούθηση του πιστωτικού κινδύνου από διαμεσολαβητές. Στα πλαίσια αυτά καταρτίζει συμβάσεις παροχής πίστωσης χρόνου στους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 169 του ν. 4261/2014 και στο άρθρο 146 του ν. 4364/2016 με έμφαση στην καθημερινή παρακολούθηση των μεγαλύτερων υπολοίπων, παρακολουθώντας ταυτόχρονα και τα όρια αυτών των εκθέσεων σε κίνδυνο. Επίσης, η Εταιρεία έχει ορίσει μια διαδικασία προεπιλογής και αντιμετωπίζει τον κίνδυνο μέσω της προσεκτικής επιλογής των αντισυμβαλλόμενων.

Οι απαιτήσεις από πελάτες είναι μέγεθος το οποίο μπορεί ενδεχόμενα να επηρεάσει αρνητικά την ομαλή ρευστότητα της Εταιρείας. Λόγω όμως της διασποράς της πελατειακής βάσης, δεν υπάρχει υψηλή συγκέντρωση του πιστωτικού κινδύνου σε σχέση με τις απαιτήσεις αυτές. Η Εταιρεία εφαρμόζει συγκεκριμένη πιστωτική πολιτική που έχει ως άξονες αφενός τον έλεγχο πιστοληπτικής ικανότητας των πελατών και αφετέρου την προσπάθεια αποτελεσματικής διαχείρισης των απαιτήσεων πριν αυτές καταστούν ληξιπρόθεσμες αλλά και όταν αυτές καταστούν εκπρόθεσμες ή επισφαλείς. Για τη διαχείριση του πιστωτικού κινδύνου, οι πελάτες ομαδοποιούνται ανάλογα με την κατηγορία που ανήκουν, τα πιστωτικά χαρακτηριστικά τους, τη συμπεριφορά των απαιτήσεων τους και τα τυχόν προηγούμενα προβλήματα εισπραξιμότητας που έχουν επιδείξει. Οι απαιτήσεις που θεωρούνται επισφαλείς, επανεκτιμώνται σε κάθε ημερομηνία κατάρτισης χρηματοοικονομικών καταστάσεων και για τη ζημία που εκτιμάται ότι θα προκύψει από αυτές, σχηματίζεται σχετική πρόβλεψη απομείωσης.

Πιστωτικός κίνδυνος από ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα

Ένα ακόμη είδος συγκέντρωσης κινδύνου που αναγνωρίζει και παρακολουθεί η Εταιρεία σχετίζεται με τους τραπεζικούς λογαριασμούς και τις καταθέσεις προθεσμίας που διατηρεί σε ορισμένους αντισυμβαλλόμενους. Τα Ταμειακά Διαθέσιμα και Ισοδύναμα τηρούνται, κυρίως, σε διεθνώς αναγνωρισμένη και υψηλής πιστωτικής αξιολόγησης, Τράπεζα του εξωτερικού και σε πολύ μικρό ποσοστό σε συστημικές Τράπεζες που έχουν έδρα την Ελλάδα για τις οποίες αν και διατηρείται χαμηλή πιστοληπτική αξιολόγηση καθώς οι τρέχουσες μακροοικονομικές συνθήκες ασκούν σημαντική πίεση, εκτιμάται ότι δεν υπάρχει σημαντική συγκέντρωση κινδύνου, λόγω της διασποράς και του ύψους των σχετικών κονδυλίων ανά πιστωτικό ίδρυμα αλλά και των σχετικών εγγυήσεων από το Ευρωσύστημα. Η Εταιρεία ακολουθεί κανόνες διαχείρισης διαθεσίμων, ενώ η πιθανότητα έκθεσης σε κίνδυνο λόγω συναλλαγής σε ξένη χώρα ή λόγω αντισυμβαλλόμενου παρακολουθείται κεντρικά.

4.2.2 Κίνδυνος αγοράς

Η πολιτική διαχείρισης κινδύνων αγοράς εστιάζει στην περιγραφή του πλαισίου εντοπισμού, μέτρησης, αντιμετώπισης και μετριασμού των κινδύνων που προκύπτουν από πηγές που σχετίζονται με την αγορά-επενδύσεις. Οι πηγές αυτές θεωρούνται ότι είναι οι μεταβολές των επιτοκίων, των πιστωτικών περιθωρίων (spreads), των τιμών των μετοχών, των αμοιβαίων κεφαλαίων, των ακινήτων, των συναλλαγματικών ισοτιμιών, των καταθέσεων ή τυχόν άλλων επενδυτικών εργαλείων που η εταιρεία θεωρεί, καθώς και τα ποσοστά συγκέντρωσης στις προηγούμενες κατηγορίες επενδύσεων, όπως επίσης η αδυναμία αποπληρωμής υποχρεώσεων (κυρίως βραχυπρόθεσμων) στον προβλεπόμενο από την υποχρέωση χρονικό ορίζοντα και η έλλειψη αντιστοίχισης των χρηματοροών των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας με τις χρηματοροές των υποχρεώσεων της.

Ο κίνδυνος αγοράς αφορά την πιθανότητα απωλειών λόγω μεταβολής στο επίπεδο ή στη μεταβλητότητα των τιμών αγοράς, όπως είναι οι τιμές των μετοχών, επιτοκίων και συναλλαγματικών διαφορών που επηρεάζουν άμεσα τον κίνδυνο εύλογης αξίας. Η Εταιρεία εφαρμόζει σύγχρονες μεθόδους για τη μέτρηση του κινδύνου αγοράς, όπως η αποτίμηση αξίας σε κίνδυνο (Value-At-Risk).

Η Value-At-Risk αποτίμηση είναι εκτίμηση της μέγιστης δυνητικής μείωσης της καθαρής τρέχουσας αξίας του χαρτοφυλακίου, που μπορεί να συμβεί σε ένα καθορισμένο χρονικό διάστημα και για ένα συγκεκριμένο επίπεδο εμπιστοσύνης, όμως δεν μπορεί να καλύψει εκτίμηση χρηματοοικονομικών απωλειών, που μπορεί να προκύψει από εξαιρετικά ασυνήθιστες μεταβολές.

i. Κίνδυνος επιτοκίων

Επιτοκιακός κίνδυνος είναι ο κίνδυνος ο οποίος προκύπτει από την μεταβολή της καμπύλης επιτοκίων αναφοράς. Επηρεάζει περιουσιακά στοιχεία σταθερού εισοδήματος, όπως ομόλογα, έντοκα γραμμάτια ή τα αντίστοιχα αμοιβαία κεφάλαια. Ως μέγεθος μέτρησης του κινδύνου αυτού θα χρησιμοποιείται η μεσοσταθμική διάρκεια (duration), καθώς και το συνεπακόλουθο Value at Risk (αξία σε κίνδυνο).

Ο **κίνδυνος πιστωτικών περιθωρίων** προκύπτει από τη μεταβολή των spreads των επιτοκίων. Επηρεάζει επίσης τα περιουσιακά στοιχεία σταθερού εισοδήματος που αναφέρονται παραπάνω και μετράται με τα ίδια μεγέθη.

Ο κίνδυνος μεταβολής των τιμών των μετοχών, αμοιβαίων κεφαλαίων, ακινήτων και συναλλαγματικών ισοτιμιών αφορά το ύψος της μεταβλητότητας που προκύπτει από τη διακύμανση των τιμών αυτών των περιουσιακών στοιχείων. Μετράται από τη μεταβλητότητα (volatility), το beta, καθώς και το υπολογιζόμενο από αυτά Value at Risk.

ii. **Συναλλαγματικός κίνδυνος: Δεν υφίσταται.**

iii. **Κίνδυνος μετοχών: Δεν υφίσταται.**

Κίνδυνος Ακινήτων

Ο κίνδυνος ακινήτων σχετίζεται με τον κίνδυνο ζημιάς από μεταβολές στο επίπεδο ή στη μεταβλητότητα των αγοραίων τιμών ακινήτων με επιπτώσεις στην αξία της ακίνητης περιουσίας της Εταιρείας. **Στην Εταιρεία δεν υφίσταται.**

iv. **Κίνδυνος συγκέντρωσης**

Ο **κίνδυνος συγκέντρωσης** αφορά τη συσσώρευση σε συγκεκριμένες κατηγορίες επενδύσεων ή περιουσιακά στοιχεία άνω του ποσοστού που προβλέπεται μέσα από την επενδυτική πολιτική και υπό το πρίσμα της διαχείριση κινδύνου. Στην Εταιρεία δεν υφίσταται.

4.3 Κίνδυνος Ρευστότητας

Ορισμός και χαρακτηριστικά του κινδύνου ρευστότητας

Ως κίνδυνος ρευστότητας ορίζεται ο κίνδυνος αδυναμίας αποπληρωμής υποχρεώσεων (κυρίως βραχυπρόθεσμων) στον προβλεπόμενο από την υποχρέωση χρονικό ορίζοντα. Όπως παραπάνω αναφέρθηκε, ο κίνδυνος αυτός εμφανίζεται ως αδυναμία:

- ρευστοποίησης περιουσιακών στοιχείων χωρίς την πραγματοποίηση ζημιών ή
- εξεύρεσης χρηματοδότησης για την κάλυψη υποχρεώσεων.

Στους δύο παραπάνω τύπους κινδύνου ρευστότητας επακόλουθο είναι η αδυναμία κάλυψης των αντίστοιχων υποχρεώσεων. Καθώς οι βασικές υποχρεώσεις της εταιρείας είναι οι αποζημιώσεις που καλείται να καταβάλει έναντι των ασφαλιστρών που εισέπραξε, και καθώς υπάρχουν και εκκρεμείς ζημιές, χωρίς προκαθορισμένη ημερομηνία λήξης, υφίσταται κίνδυνος ρευστότητας όταν δεν υπάρχουν επαρκή ρευστά ή εύκολα ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία για την κάλυψη των υποχρεώσεων αυτών.

Περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις

Οι (βραχυπρόθεσμες) υποχρεώσεις της αφορούν τις:

- Αποζημιώσεις και λοιπά έξοδα συναφή με τις αποζημιώσεις (αμοιβές πραγματογνωμόνων/δικηγόρων, δικαστικά έξοδα),

- Προμήθειες & υπερπρομήθειες συνεργατών,
- Αντασφάλιστρα (προαιρετικών και συμβατικών αντασφαλιστών),
- Λειτουργικά/ διοικητικά έξοδα (μισθοδοσία, έξοδα προμηθευτών) & έξοδα προώθησης πωλήσεων,
- Υποχρεώσεις σε Δημόσιες Υπηρεσίες (Υπουργείο Οικονομικών, Εφορίες, Ασφαλιστικά Ταμεία),&
- Χρηματοοικονομικά έξοδα (έξοδα τραπεζικών συναλλαγών, έξοδα θεματοφυλακής).

Παρακολούθηση και μέτρηση του κινδύνου ρευστότητας

Η μέτρηση της ρευστότητας ως αδυναμίας ρευστοποίησης περιουσιακών στοιχείων χωρίς την πραγματοποίηση ζημιών θα γίνεται :

- Είτε με το χρόνο που απαιτείται να ρευστοποιηθεί μία θέση (position close out time), πλήρως είτε μέχρι να επανέρθει στα επιθυμητά επίπεδα κινδύνου – χωρίς να επηρεαστεί από την κίνηση αυτή η τιμή της,
- είτε με τη διαφορά της τιμής αγοράς από την τιμή πώλησης (bid-offers spread).

Κίνδυνος θεωρείται:

- Με μέτρο το χρόνο ρευστοποίησης, η απαίτηση άνω των 3 ημερών για τη ρευστοποίηση μίας θέσης σε αγορά με όγκο συναλλαγών το 1/3 του συνηθισμένου.
- Με μέτρο τη διαφορά της τιμής αγοράς από την τιμή πώλησης, το εύρος διαφοράς άνω του 10% της τιμής.

Ο κίνδυνος αντιστοίχισης περιουσιακών στοιχείων με υποχρεώσεις (ALM risk) σχετίζεται με την έλλειψη αντιστοίχισης των χρηματοροών των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας με τις χρηματοροές των υποχρεώσεών της. Η παρακολούθηση αντιστοίχισης επιτυγχάνεται με την εξίσωση των duration των αντίστοιχων χρηματοροών.

Ως κίνδυνος αντιστοίχισης των περιουσιακών στοιχείων με τις υποχρεώσεις ορίζεται ο κίνδυνος που αφορά την επίτευξη των στόχων κερδοφορίας της εταιρείας και τα απαιτούμενα κεφάλαια και πηγάζει από τη σχέση που έχουν τα περιουσιακά στοιχεία ως προς τις υποχρεώσεις.

Η τυχόν αναντιστοιχία μπορεί να οφείλεται:

- Στις λήξεις των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων
- Στα επιτόκια και τις μεταβολές τους
- Στις συναλλαγματικές ισοτιμίες και τις μεταβολές τους
- Το ύψος και τη χρονική διάρθρωση των χρηματοροών των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων.

Οι κινήσεις των επιτοκίων μεταβάλλουν τις χρηματοροές τόσο των περιουσιακών στοιχείων όσο

και των υποχρεώσεων και ενδέχεται να οδηγήσουν σε περιπτώσεις που τα πρώτα δεν αρκούν για να καλύψουν τις δεύτερες. Αυτό, ενδέχεται να συμβεί ιδιαίτερα σε περιπτώσεις πτωτικών επιτοκίων ή συναλλαγματικών ισοτιμιών, οπότε και μπορεί οι υποχρεώσεις να ξεπεράσουν τα περιουσιακά στοιχεία.

Η Εταιρεία καταβάλλει προσπάθεια αντιστοίχισης των χρηματοροών των περιουσιακών στοιχείων με αυτές των υποχρεώσεων. Αυτό ιδανικά θα σήμαινε επένδυση σε περιουσιακά στοιχεία που έχουν τις ίδιες λήξεις αυτές των υποχρεώσεων.

Μολονότι η πλήρης αντιστοίχιση δεν είναι πάντα εφικτή, λαμβάνεται μέριμνα ώστε να εξισώνονται οι μεσοσταθμικές διάρκειες, θεωρώντας την κάλυψη των υποχρεώσεων από τα περιουσιακά στοιχεία σε όρους παρούσας αξίας δεδομένη.

Η στρατηγική αυτή οδηγεί σε ανοσοποίηση του χαρτοφυλακίου.

Η ύπαρξη διαφορετικών μεσοσταθμικών διαρκειών (duration gap) συνιστά κίνδυνο και τελεί υπό την έγκριση της Εκτελεστικής Επιτροπής Διοίκησης και του Διοικητικού Συμβουλίου. Αν αυτή είναι ηθελημένη, τότε θα πρέπει να τεκμηριώνονται τα πλεονεκτήματά της κατά περίπτωση, καθώς και τα τυχόν μειονεκτήματα ή θέματα που ανακύπτουν από την τυχόν βεβιασμένη εφαρμογή της.

Η αντιστοίχιση ενδέχεται να διαταραχτεί και από την ύπαρξη περιουσιακών στοιχείων (ή υποχρεώσεων) που είναι σε νόμισμα διαφορετικό από το εγχώριο, καθώς υποτίμησή του σε σχέση με το εγχώριο ενδέχεται να απομειώσει την αξία των περιουσιακών στοιχείων σε τέτοιο βαθμό που να μην αρκούν για την κάλυψη των υποχρεώσεων.

Σε περίπτωση έκθεσης σε τέτοιο κίνδυνο, η Εταιρεία φροντίζει να είναι σε ποσοστό των περιουσιακών στοιχείων που ακόμα και η πλήρης απώλεια του ποσού να μην επηρεάζει την κάλυψη των υποχρεώσεων, γεγονός που σημαίνει κάλυψη των υποχρεώσεων από τα περιουσιακά στοιχεία που είναι σε εγχώριο νόμισμα. Η έκθεση στον κίνδυνο αυτό επίσης τελεί υπό την έγκριση της Εκτελεστικής Επιτροπής Διοίκησης και του Διοικητικού Συμβουλίου. οι οποίοι συνεκτιμούν τα οφέλη της θέσης σε ξένο νόμισμα και θέτουν τα όρια έκθεσης σε αυτό.

Καθώς η πλήρης αντιστοίχιση δεν είναι πάντα εφικτή λαμβάνεται μέριμνα ώστε να εξισώνονται οι μεσοσταθμικές διάρκειες, θεωρώντας την (υπερ)κάλυψη των υποχρεώσεων από τα περιουσιακά στοιχεία σε όρους παρούσας αξίας δεδομένη. Η στρατηγική αυτή οδηγεί σε ανοσοποίηση του χαρτοφυλακίου.

Η ύπαρξη μεσοσταθμικών διαρκειών που διαφέρουν άνω των 3 ετών συνιστά κίνδυνο αντιστοίχισης περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων και θα επισημαίνεται, ώστε να λαμβάνονται οι απαραίτητες ενέργειες ή να αιτιολογείται με ενδεχόμενη αναθεώρηση της επενδυτικής πολιτικής.

Η Εταιρεία έχει υιοθετήσει αναφορά για την παρακολούθηση του συνόλου των κινδύνων στους οποίους εκτιμά ότι είναι εκτεθειμένη, στην οποία ενσωματώνεται και η παρακολούθηση της αντιστοίχισης των περιουσιακών στοιχείων με τις υποχρεώσεις μέσω της διαφοράς των μεσοσταθμικών διαρκειών.

Η διαφορά των μεσοσταθμικών διαφορών παρακολουθείται τόσο με τα ακίνητα όσο και χωρίς τα

ακίνητα. Τα τελευταία αντιπροσωπεύουν ένα υψηλό ποσοστό των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας, η οποία έχει επιλέξει να διακρατήσει τον κίνδυνο που πηγάζει από αυτά. Αυτό εξηγείται στο ότι:

- Πρόκειται για μακροχρόνιες επενδύσεις που η εταιρεία έχει πραγματοποιήσει στη διάρκεια των ετών λειτουργίας της και συνιστούν ασφαλείς τοποθετήσεις με μικρή μεταβλητότητα της αξίας τους σε συνήθεις οικονομικές συνθήκες.
- Η αξία τους ως αποτέλεσμα του πρόσφατου δυσμενούς οικονομικού περιβάλλοντος έχει ήδη υποχωρήσει κατά υψηλό ποσοστό και άρα δεν αναμένεται περαιτέρω πτώση, τουλάχιστον της ίδιας τάξης μεγέθους.
- Δε συντρέχει λόγος πώλησής τους, ιδιαίτερα καθώς αυτή θα γινόταν σε αξίες που θα ήταν χαμηλότερες από τις πραγματικές ή μακροχρόνια προσδοκώμενες.

Η Εταιρεία ενδέχεται να έχει έκθεση σε συναλλαγματικό κίνδυνο, τουλάχιστον ως προς το μέρος των περιουσιακών της στοιχείων, για λόγους διαφοροποίησης. Λαμβάνεται μέριμνα το ποσοστό του επενδυτικού χαρτοφυλακίου σε ξένο νόμισμα (ήτοι διαφορετικό του Ευρώ) να είναι μικρό και να μην υπερβαίνει το 15% του συνολικού χαρτοφυλακίου.

Για να μετρηθεί το αποτέλεσμα της έλλειψης αντιστοίχισης των μεσοσταθμικών διαρκειών των περιουσιακών στοιχείων με τις υποχρεώσεις πραγματοποιούνται stresstests με συγκεκριμένα ποσοστά μεταβολής των επιτοκίων και ελέγχεται η μεταβολή που επιφέρουν στα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις. Στόχος είναι τα περιουσιακά στοιχεία να συνεχίζουν να καλύπτουν τις υποχρεώσεις και με αυτές τις μεταβολές.

Παρόμοιες μεταβολές ελέγχονται και για τα περιουσιακά στοιχεία που αποτιμώνται σε διαφορετικό νόμισμα, με μέριμνα τα περιουσιακά στοιχεία να καλύπτουν τις υποχρεώσεις, ακόμα και υπό ακραίες μεταβολές.

Η συχνότητα παρακολούθησης της αντιστοίχισης των περιουσιακών στοιχείων με τις υποχρεώσεις είναι εξαμηνιαία, μαζί με του υπόλοιπους κινδύνους. Η συχνότητα παρακολούθησης των επενδύσεων είναι τριμηνιαία.

4.3. Κεφαλαιακή επάρκεια

Δεν υφίσταται εποπτική υποχρέωση υπολογισμού της κεφαλαιακής επάρκειας.

4.4. Λειτουργικός κίνδυνος

Στην κατηγορία αυτή των κινδύνων εξετάζονται όλοι οι κίνδυνοι που αφορούν κυρίως:

Τα μηχανογραφικά συστήματα της εταιρείας, όπου περιλαμβάνεται:

- Η τυχόν κακή λειτουργία ή βλάβη των μηχανογραφικών συστημάτων.
- Η επίθεση στα συστήματα της εταιρείας ή την ιστοσελίδα της.
- Η (κακή) ποιότητα των δεδομένων.
- Η ορθότητα των παραγόμενων στοιχείων.

Το ανθρώπινο δυναμικό της εταιρείας: αφορά ανθρώπινα λάθη που ενδέχεται να επηρεάσουν

δυσμενώς τις βασικές υπηρεσίες της εταιρείας και αφορούν την ανάληψη των κινδύνων, την έκδοση ασφαλιστηρίων, την αποζημίωση ασφαλισμένου, την είσπραξη ασφαλιστρών κ.λπ.

Τη φήμη της εταιρείας: αφορά την ενδεχόμενη προσβολή της φήμης της εταιρείας, η οποία μπορεί να προέλθει είτε από ασφαλισμένους, είτε από ενώσεις καταναλωτών, είτε από συνεργάτες, είτε από τα ΜΜΕ, είτε από τρίτους.

Τη συνέχιση της δραστηριότητας σε περίπτωση επέλευσης κάποιου εξωτερικού συμβάντος (όπως για παράδειγμα ένα φυσικό φαινόμενο, πυρκαγιά, κακόβουλη ενέργεια, και άλλα): αφορά το ενδεχόμενο ανικανότητας της εταιρείας να συνεχίσει τη δραστηριότητά της σε περίπτωση επέλευσης κάποιου εξωτερικού συμβάντος.

Το νομικό περιβάλλον: αφορά το ενδεχόμενο μη προσαρμογής της εταιρείας σε μεταβολή του νομικού πλαισίου, αφενός αυτού που αφορά το νέο περιβάλλον Solvency II, αφετέρου οποιαδήποτε άλλη αλλαγή που επηρεάζει τη λειτουργία της εταιρείας, όπως για παράδειγμα τα προϊόντα, την τιμολόγησή τους κ.λ.π.

Την απάτη: αφορά την απάτη η οποία ενδέχεται να επέλθει τόσο από το προσωπικό, τους διαμεσολαβούντες και άλλα μέρη που σχετίζονται με την εταιρεία, όσο και από ασφαλισμένους, δικαιούχους και λοιπούς συνεργάτες.

4.5 Άλλοι σημαντικοί κίνδυνοι

Το παγκόσμιο οικονομικό περιβάλλον

Σύμφωνα με τα όσα αναφέρει η Παγκόσμια Τράπεζα στην έκθεσή της Global Economic Prospects η παγκόσμια οικονομική προοπτική για το 2025 χαρακτηρίζεται από σημαντική επιβράδυνση, με την ανάπτυξη να προβλέπεται να πέσει στο 2,3%, το χαμηλότερο ποσοστό μετά το 2008, εκτός από περιόδους παγκόσμιας ύφεσης.

Αυτή η εξέλιξη οφείλεται κυρίως στην αύξηση των εμπορικών φραγμών και στην υψηλή πολιτική αβεβαιότητα, οι οποίες επηρεάζουν αρνητικά την εμπιστοσύνη των καταναλωτών και των επιχειρήσεων. Παρά την προβλεπόμενη ανάκαμψη το 2026-2027, η παγκόσμια παραγωγή θα παραμείνει κάτω από τα επίπεδα που προβλέπονταν πριν την πανδημία.

Οι αναδυόμενες και αναπτυσσόμενες οικονομίες (EMDEs) αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες δυσκολίες, καθώς η επιβράδυνση εμποδίζει την προσπάθειά τους να μειώσουν το εισοδηματικό χάσμα με τις προηγμένες οικονομίες και να ενισχύσουν τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Οι κύριοι κίνδυνοι για την προοπτική περιλαμβάνουν περαιτέρω εμπορικούς περιορισμούς, χρηματοπιστωτική αστάθεια και αδύναμη ζήτηση από μεγάλες οικονομίες, όπως οι ΗΠΑ, η Ευρωζώνη και η Κίνα. Ωστόσο, υπάρχουν και ανοδικές πιθανότητες, όπως η επιτυχής επίλυση εμπορικών διαφορών ή τεχνολογικές καινοτομίες που θα ενισχύσουν την παραγωγικότητα. Για να αντιμετωπιστούν αυτές οι προκλήσεις, απαιτείται πολυμερής συνεργασία για τη σταθεροποίηση του εμπορίου και την αντιμετώπιση κλιματικών κινδύνων, ενώ σε εθνικό επίπεδο, οι EMDEs πρέπει να εστιάσουν στη δημοσιονομική σταθερότητα, τη βελτίωση της φορολογικής διαχείρισης και σε δομικές μεταρρυθμίσεις, όπως η ενίσχυση των θεσμών και η προώθηση των επενδύσεων.

Το Ελληνικό οικονομικό περιβάλλον

Σύμφωνα με την πρώτη εκτίμηση της ΕΛΣΤΑΤ, το ΑΕΠ το 2024 σε όρους όγκου ανήλθε σε

201,5 δισ. ευρώ έναντι 197,0 δισ. ευρώ το 2023 παρουσιάζοντας αύξηση κατά 2,3%.

Το ΑΕΠ σε τρέχουσες τιμές το 2024 ανήλθε σε 237,6 δισ. ευρώ έναντι 225,2 δισ. ευρώ το 2023 παρουσιάζοντας αύξηση κατά 5,5%.

Σύμφωνα με την έρευνα εργατικού δυναμικού της ΕΛΣΤΑΤ, το εποχικά διορθωμένο ποσοστό ανεργίας τον Δεκέμβριο του 2024 ανήλθε σε 9,4% έναντι του 10,4% το Δεκέμβριο του 2023. Οι άνεργοι μειώθηκαν κατά 48.529 άτομα σε σχέση με τον Δεκέμβριο του 2023 και κατά 6.124 άτομα σε σχέση με το Νοέμβριο του 2024 (-1,4%).

Η Ελληνική ασφαλιστική αγορά

Σύμφωνα με την έρευνα που πραγματοποίησε η Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος (ΕΑΕΕ) μεταξύ των Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων – μελών της και παρά τις δυσκολίες του κοινωνικοοικονομικού περιβάλλοντος, η συνολική παραγωγή ασφαλίσεων του 2024 αυξήθηκε κατά 8,7% σε σχέση με το προηγούμενο έτος, ανερχόμενη στα € 5,69 δισ.

Αναλυτικότερα :

- οι Ασφαλίσεις κατά Ζημιών αυξήθηκαν κατά 9,4%, φθάνοντας τα € 2,95 δισ.
- οι Ασφαλίσεις Ζωής αυξήθηκαν κατά 7,9%, φθάνοντας τα € 2,73 δισ.

i. Μέτρηση κινδύνου

Η εταιρεία χρησιμοποιεί την standard formula για την μέτρηση του εν λόγω κινδύνου.

ii. Παρακολούθηση & Αναφορά

Η παρακολούθηση των λειτουργικών κινδύνων θα πραγματοποιείται μέσω της εξέλιξής τους στον παραπάνω πίνακα και της αναφοράς προόδου αντιμετώπισης των ευρημάτων από τα αρμόδια στελέχη/ τμήματα, από τη Λειτουργία Διαχείρισης Κινδύνου και από τη Λειτουργία Εσωτερικού Ελέγχου. Πιο συγκεκριμένα, θα παρακολουθούνται οι λειτουργικοί κίνδυνοι σε τριμηνιαία ή/και εξαμηνιαία βάση και σε περίπτωση που κάποιος κίνδυνος εμμένει θα γίνεται στενή παρακολούθηση μέχρι να εξαλειφθεί.

iii. Μετρίαση κινδύνων

Η μετρίαση των κινδύνων εκτιμάται – σε γενικό πλαίσιο - ότι επιτυγχάνεται με τις παρακάτω ενέργειες (ανά κατηγορία κινδύνου, όπως παραπάνω περιγράφηκε):

- Μηχανογραφικά συστήματα:
 - ο Με περιοδικό έλεγχο των μηχανογραφικών συστημάτων, των προγραμμάτων και των δεδομένων ώστε να προλαμβάνονται στην πηγή οι

παραπάνω πτυχές του εν λόγω κινδύνου, σύμφωνα με την πολιτική ασφάλειας πληροφοριακών συστημάτων και την υπό ανάπτυξη πολιτική ποιότητας δεδομένων.

- Με λήψη μέτρων προστασίας των μηχανογραφικών συστημάτων, στον περιορισμό της πρόσβασης στα απολύτως απαραίτητα άτομα ή τμήματα, στη δημιουργία backups, κ.λ.π, σύμφωνα με την πολιτική ασφάλειας πληροφοριακών συστημάτων
 - Εάν και εφόσον επέλθει, εκτιμάται ότι θα ληφθούν τα μέτρα εκείνα που θα περιορίσουν τις τυχόν συνέπειες του.
- Ανθρώπινο δυναμικό:
 - Με την ενίσχυση των υφιστάμενων διαδικασιών, στη διαβάθμιση, στη χρήση έγκρισης ανά περίπτωση, σε αρχές και μεθόδους αποφυγής λαθών, όπως συστημικές προειδοποιήσεις όπου είναι εφικτό, εφαρμογή του 4 eyes principle, όπου δεν είναι, κ.λπ.
 - Φήμη της εταιρείας:
 - Με ενίσχυση των υφιστάμενων διαδικασιών, ώστε να προλαμβάνονται τέτοιου είδους αντιδράσεις, αφενός μέσω της διαδικασίας υποβολής αιτιάσεων και διαχείρισής τους αφετέρου μέσω της εμπλοκής των ίδιων των ενδιαφερομένων τμημάτων ώστε να επιλύουν τυχόν διαφωνίες με τα ενδιαφερόμενα μέρη.
 - Επίσης αν ο κίνδυνος προκύψει από εξωτερικό αίτιο να υπάρχει σχέδιο άμεσης αντιμετώπισης της κατάστασης και να γίνεται άμεση ενημέρωση της Διοίκησης, η οποία θα αποφασίζει εντός αποδεκτού χρονικού ορίζοντα τι επρόκειτο να γίνει.
 - Επιπλέον όμως, μέσα από τις πολιτικές και διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου επιδιώκεται η ενσωμάτωση αυτών στις λειτουργικές διαδικασίες της εταιρείας ώστε να εξασφαλίζεται η απαραίτητη προστασία.
 - Συνέχιση της δραστηριότητας σε περίπτωση επέλευσης κάποιου εξωτερικού συμβάντος:
 - Με τη λήψη μέτρων προστασίας για ότι μπορεί να προβλεφθεί κυρίως όμως σε σχέδιο συνέχισης δραστηριότητας (Business Continuity Plan) ώστε να είναι δυνατή η συνέχιση των κύριων λειτουργιών της εταιρείας από τα αντίστοιχα άτομα σε εναλλακτικό χώρο.
 - Νομικό περιβάλλον:
 - Με την έγκαιρη προετοιμασία σε περίπτωση νομοθετικών αλλαγών και σε προσπάθεια αποφυγής τυχόν δικαστικών διαμαχών.
 - Επιπλέον όμως, μέσα από τις πολιτικές και διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου επιδιώκεται η ενσωμάτωση αυτών στις λειτουργικές διαδικασίες της εταιρείας ώστε να εξασφαλίζεται η απαραίτητη προστασία.
 - Απάτη:

- ο Με την ενίσχυση των υφιστάμενων διαδικασιών, ώστε να προλαμβάνονται τέτοιου είδους ενέργειες τόσο από εσωτερικούς όσο και από εξωτερικούς φορείς.
- ο Επιπλέον όμως, μέσα από τις πολιτικές και διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου επιδιώκεται η ενσωμάτωση αυτών στις λειτουργικές διαδικασίες της εταιρείας ώστε να εξασφαλίζεται η απαραίτητη προστασία.

Εάν και εφόσον διαπιστωθεί όμως η ύπαρξη κάποιου λειτουργικού κινδύνου, τότε η μετρίαση θα επιτυγχάνεται με τις ενέργειες και τους ελέγχους που θα συμφωνηθούν με τα επηρεαζόμενα μέρη/ τμήματα.

Σημαντικές λογιστικές εκτιμήσεις και κρίσεις της Διοίκησης

Η Εταιρεία κάνει εκτιμήσεις και υποθέσεις που επηρεάζουν τα αναφερόμενα ποσά των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων μέσα στην επόμενη χρήση. Οι εκτιμήσεις και οι παραδοχές αυτές αναθεωρούνται σε συνεχή βάση. Οι αναθεωρήσεις αυτές αναγνωρίζονται στην περίοδο που πραγματοποιούνται και επηρεάζουν τις σχετικές περιόδους που αφορούν.

Οι εκτιμήσεις και οι παραδοχές αυτές είναι η βάση για τη λήψη αποφάσεων, σχετικά με τις λογιστικές αξίες των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων που δεν προκύπτουν από άλλες πηγές. Τα πραγματικά μελλοντικά αποτελέσματα ενδέχεται να διαφέρουν από τις ανωτέρω εκτιμήσεις, ενώ οι όποιες αποκλίσεις δύνανται να έχουν σημαντική επίπτωση επί των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων.

Οι βασικοί τομείς που περιλαμβάνουν εκτιμήσεις και κρίσεις της διοίκησης έχουν ως εξής:

5.1 Εκτίμηση των ασφαλιστικών προβλέψεων

Η Εταιρεία χρησιμοποίησε την κρίση της και δημιούργησε ένα σύνολο λογιστικών πολιτικών και για την αναγνώριση και αποτίμηση των υποχρεώσεων και δικαιωμάτων της από ασφαλιστήρια συμβόλαια και αντασφαλιστήρια συμβόλαια, έτσι ώστε να παρέχονται οι πιο χρήσιμες πληροφορίες στους χρήστες των χρηματοοικονομικών καταστάσεων της Εταιρείας.

Η εκτίμηση της τελικής υποχρέωσης που προκύπτει από ζημιές που καλύπτονται από ασφαλιστήρια συμβόλαια είναι η σημαντικότερη λογιστική εκτίμηση της Εταιρείας. Υπάρχουν αρκετές πηγές αβεβαιότητας, όπως ο χρόνος, ο αποπληθωρισμός κ.τ.λ που χρειάζεται να ληφθούν υπόψη στον υπολογισμό της τελικής υποχρέωσης της Εταιρείας από τέτοιες περιπτώσεις.

Το Απόθεμα Εκκρεμών Ζημιών αξιολογείται συνεχώς και ελέγχεται από την Επιτροπή Αποθεμάτων της Εταιρείας. Γίνεται πρόβλεψη για το εκτιμώμενο τελικό κόστος όλων των ζημιών που δεν έχουν κλείσει με αφαίρεση των ποσών που έχουν ήδη πληρωθεί, είτε αυτές σχετίζονται με γεγονότα που συνέβησαν κατά τη διάρκεια της χρήσης, ή σε προηγούμενες χρήσεις και ανεξαρτήτως του αν έχουν ή όχι δηλωθεί στην Εταιρεία. Οι ασφαλιστικές ζημιές αναγνωρίζονται ως υποχρεώσεις όταν υπάρχουν ικανοποιητικές ενδείξεις ύπαρξής τους και το μέγεθός τους μπορεί να υπολογιστεί. Αν είναι γνωστή η ύπαρξη μιας υποχρέωσης αλλά υπάρχει αβεβαιότητα ως προς το τελικό της ποσό, γίνεται πρόβλεψη με βάση την προηγούμενη εμπειρία από παρόμοιες περιπτώσεις. Ασφαλιστικές ζημιές μπορεί να αντιπροσωπεύουν είτε ένα ξεχωριστό ποσό, είτε μια συνολική υποχρέωση σχετικά με μια κατηγορία εργασιών ή γεγονότων.

Γεγονότα μετά την ημερομηνία του Ισολογισμού

Δεν υπάρχουν σημαντικά γεγονότα μεταγενέστερα της ημερομηνίας του ισολογισμού τα οποία θα έπρεπε ή να κοινοποιηθούν ή να διαφοροποιήσουν τα κονδύλια των δημοσιευμένων οικονομικών καταστάσεων και τα οποία να έχουν επιπτώσεις επί αυτών των οικονομικών καταστάσεων.

Αθήνα, 19 Αυγούστου 2025

**Ο ΝΟΜΙΜΟΣ ΑΝΤΙΠΡ/ΠΟΣ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΦΙΝΤΕΝΣΙΑ ΑΕ

**ΠΕΤΡΟΣ Μ ΣΙΡΑΓΑΣ
ΑΔΤ: ΑΡ 188868
ΑΡ. ΑΔ. ΟΕΕ 33749 Α ΤΑΞΗΣ**

Στοιχεία και πληροφορίες χρήσης

Διαδικτυακός τόπος ανάρτησης της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης

Οι ετήσιες Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις της Εταιρίας είναι καταχωρημένες στο διαδίκτυο στη διεύθυνση <http://fidentia.gr/>.